

KIRKONMÄELTÄ

Hyvinkään seurakuntalehti nro 3 22.3.2000

Mäkisten perhe

Muslimityössä Saksassa

sivu 6

"Turisteja omassa elämässämme"

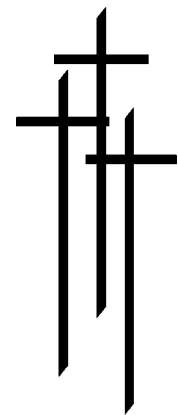
Lampaan palstalla Antero Rönkön mietteitä arvoista ja elämänhallinnasta.

sivu 2

Ketään ei jätetä auttamatta

Sosiaalijohtaja Liisa Rahkonen pysähtyy pohtimaan elämänarvojaan ja niiden syntyjä

sivu 7

Pääsiäisviikon tapahtumia

sunnuntai 16.4. / Palmusunnuntai
klo 17 **Matteuspasio** Hyvinkään kirkossa, Oratoriokuoro, Hyvinkään Orkesteri, Hyvinkään musiikkiopiston lapsikuoro.
maanantai 17.4.
klo 19 **Piiparisen Lunastuspasio** Vanhassa kirkossa, Vehkojan kuoro. Ahtikirkko.
keskiviikko 19.4.
klo 19 **Pänkäläisen Luukaspasio** Hyvinkään kirkossa, Vehkojan kuoro. Ahtikirkko.
perjantai 21.4. / Pitkäperjantai
klo 15 **Jeesuksen kuolinhetki Ristinjuhla** Vanhassa kirkossa, Hyvinkään Evankelinen kuoro.
klo 18 **Johannespasio** Hyvinkään kirkossa, Jeesuksen hautaamisen hetki. Hyvinkään Kamari-kuoro.
lauantai 22.4.
klo 18, 20 **Passiodraama Ristin tie** Hyvinkääsalissa.

Lähetysmyyjäiset ja lounas pe 7.4. klo 10.30 - 13.30 seurakuntakeskuksessa

Pääkirjoitus

Kohti pääsiäistä ja kevättä

Paastoon

Tuhkakeskiweekistä alkoi paastonaika, joka jatkuu pääsiäiseen asti. Luterilainen kirkko ei ole yhtä lailla kuin katolinen ja ortodoksinen veljeskirkkomme omaksunut ruokapaastoa, vaan me olemme enemmän panostaneet omasta luopumisesta ja henkisen paaston viettoon. Mitä se sitten merkinneekään omassa kristillisessä perinteessämme, niin todeksi hiljentyminen ja Herramme ristin tien seuraaminen pitäisi kokea.

Muslimailla on ramada-paasto, joka osuu vuodenvaihteeseen. Israelin matkalla piipahdimme myös Jordanian puolella Petrassa. Matkalla keskustelin oppaamme kanssa heidän paastostaan ja niistä säädyksistä, joista oikeauskoisen on pidettävä kiinni. Oppaan mielestä monet lipsuvat kuitenkin määräyksistä ja ovat keksineet mitä ihmeellisimpiä keinoja ravinnon nauttimiseen päivän aikana.

Myös Israelissa kuulin monista kiertoteistä, joilla sapatina säännöksiä voidaan kiertää.

Onkohan niin, että ihminen on niin mukavuudenhaluinen, ettei paasto oikein viehätä? Vai onko ihminen niin maallistunut, etteivät pyhät asiat tule ensimmäisenä mieleen? On sanottu, että ”tapa talon elättää”, eli hyvät elämisen säännöt tukevat elämää. Jeesuksestakin sanotaan, että ”hän meni tapansa mukaan temppeleihin”. Sellainen koti, jossa uskonasiat ovat esillä, myös uskonnolliset tavat tulevat tutuiksi. Käydään kirkossa, siunataan ruoka, kiitetään ja pyydetään anteeksi. Hyvät tavat opettavat myös luopumaan omasta toisen hyväksi.

Kevätkaudella on menossa Yhteisvastuukeräys, joka auttaa lapsia niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Mosambikissa on tulvien mukana menetetty ihmishenkiä, karjaa, viljelysmaata eli kaikkea sitä, mitä hengissä pysyminen tarvitsee. Nyt on meidän vuoromme auttaa ja antaa omastamme, tuoda oma paastonaikainen lahjamme sitä tarvitseville.

Kohti kevättä

Australiassa on tapana sanoa: ”Jos haluat kokea kesän ja talven samana päivänä, muuta Melbourneen.” Minä sain sen kokea, kun pohjoinen kuuma tuuli kiertyi päivän aikana etelään ja sen tuulen tuomaan viileyteen. Lämpötila saattoi muuttua parissa tunnissa äärimmäisyydestä toiseen.

Näinköhän se suomalainenkin kevät näyttää välillä samoja piirteitä? Auringonpaisteen katkaisee lumimyräkkä, joka iskee koko voimallaan varustautumattomaan kulkijaan. ”Aurinko paistaa ja vettä sataa, taitaa tulla kesä”, laulaa suomalainen. Ja kuitenkin, matka kohti kevättä ja kesää on alkanut.

On se vain ihme, että kesän odotus, valoisan ajan lisääntyminen ja auringonpaiste luo iloa ihmismieleen. Taitaa luontokin herätellä tunteitamme. Nyt vain hiihtämään ja luonnosta nauttimaan. Luoja on luotunsa lähellä.

TAPIO TURUNEN
kirkkoherra

Jumalan kämmenellä

”Jumalan kämmenellä ei pelkää lintunen, Jumalan kämmenellä ei pelkää ihminen.” Joitakin vuosikymmeniä sitten Helsingin Sanomien Kari piirsi kuvan, joka pysähdytti. Muutamat itsetietoiset herrat keskustelivat siinä asiantuntevasti Jumalan olemassaolosta. He eivät oikein olleet löytäneet Jumalaa elämässään ja ihmettelivät, mahtoiko Häntä olla edes olemassa. Kari katseli herroja hieman kauempaa. Ja kas kummaa, nuo Jumalan olemassaoloa epäilevät herrat kävivätkin keskusteluaan Jumalan turvallisella kämmenellä.

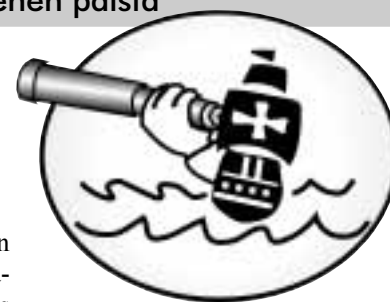
Lapsi ei epäile Jumalan olemassaoloa, sen olen nähnyt kastetilaisuuksissa. Hyvin usein on laulettu Jumalan kämmenellä -virsi ja minä

vanhana päiväkerhopappina olen käyttänyt lastenohjaajien opettamia ilmaisutapoja. Lapset ovat taas oppineet laulun päiväkodissa tai seurakunnan päiväkerhossa ja tulevat innokkaasti mukaan, usein vierelläni laulaen. Siinä on pappi ja lapsi Jumalan kämmenellä, pieni kastettava kummin sylissä, kaikki Jumalan hyvässä turvassa.

Monella ei ole tunnetta ja uskoa tuosta Jumalan kämmenestä. Voi olla, että sitä ei ole tarvittu. Ihminen kun turvautuu ”tuohon suurempaan käteen” vasta hädän hetkellä. Joku on niin vahva, ettei tarvitse uskon turvaa koskaan. Olen vain pohtinut, mihin hän hädässään turvautuu.

Jumala hymyilee meille Karin

Paimenen palsta

piirroksen tavoin, kun pohdimme Luojan olemassaoloa. Kämmenellä on mukavaa pohtia ja päätyä mihin lopputulokseen tahansa. Kristillinen kirkko julistaa Herrastaan ja Vapahtajastaan uskoen myös siihen, että Jumala on kaiken luonut, elää keskellämme ja on myös tulevan elämän Herra.

Ei siis hätää, elämme ja kuolemme Jumalan kämmenellä.

TAPIO TURUNEN

Lampaan palsta

”Turisteja omassa elämässämme”

Tiistaina 29. helmikuuta oli Hyvinkänsaliniin kokoontunut lähes kolmisatapäinen joukko lasten ja nuorten parissa työtätekeviä aikuisia kuuntelemaan ajatuksia nuorten huumeidenkäytön tämän hetken tilanteesta. Seminaarin otsikko oli ”Nuorten päihdekoukkujen ennaltaehkäisy”. Tilaisuuden järjestivät Hyvinkään kaupungin perusturvakeskus, Etelä-Suomen lääninhallitus ja Terveys ry.

Seminaarin avasivat puheenvuoroillaan kaupungin perusturvajohtaja Jouko Kalliomaa sekä Etelä-Suomen lääninhallituksen ylitarkastaja Salme Kukkamaa-Lötjönen. Asiantuntijapuheenvuoroja käyttivät mm. nuorisopsykiatri Mauri Marttunen Vantaalta, terveydenhoitaja Sinikka Blomqvist Vaasasta sekä Rauhanniemen huumeopettaja lääkäri Eero Sintonen Tampereelta. Tilaisuudessa esitettiin myös Ridasjärven Huoltolan valmistelema draama, jonka palauttekeskustelua kokosi sosiaaliterapeutti Ilmo Häkkinen.

Seminaarin laaja-alaisesta annista jäi mieleeni kytämään muutama seikka. Eero Sintonen analysoi alustuksessaan nyky-yhteiskunnan kulttuurin murrosta pohtiessaan huumeiden käytön kulttuurisia tekijöitä. Sintosen mukaan läntinen maailma, Suomi mukaan luettuna, on siirtymässä peruuttamattomasti modernista ajasta postmoderniin aikaan. Nykyihminen elää maailmassa, jossa monet tutut asiat ovat muuttuneet. Valintojen mahdollisuus ammatinvalinnassa, elämäntyyliä sekä persoonallisten vaihtoehtojen välillä on kasvanut merkittävästi. Yhtenäiskulttuuri on kadonnut. Maailma polarisoituu, tulee yksilökeskeisemmäksi, eivätkä aatteet tarjoa enää selvää vaihto-

ehto. Ne epäroivät, ovat käymis-tilassa ja muuttavat muotoaan tilanteiden mukana. Elämme Sintosen mukaan asioiden ja arvojen tavaratalossa, jossa kuljetaan kiinnostavien kokemusten ja elämysten perässä. Sintonen käytti ilmaisu ”Olemme turisteina omassa elämässämme.”

Huumeiden käytön syihin tällä kehityksellä ei voida sanoa olevan suoraa vaikutusta, sillä asia ei ole suinkaan näin yksinkertainen. Huumeiden käytön taustalla on usein heikko itsetunto, oman elämän merkityksettömäksi kokeminen tai yksinkertaisesti väärä seura. Oman elämän hallinta perustuu pitkälti kykyyn kohdata vastoinkäymisiä ja ratkaista ongelmia. Tässä auttaa asioiden kokeminen tärkeäksi eli ihmisen arvopohja. Kestävien arvojen valitseminen laajasta tarjonnasta vaatii näkemystä oikeasta ja väärästä. Voisi olettaa, että jos ihminen ei löydä itselleen ja elämälleen merkityksiä joihin kiinnittyä, riski ajautua päämäärättömänä erilaisten kokeilujen ja epämääräisten vaihtoehtojen perässä kasvaa merkittävästi. Tällöin kasvaa myös mahdollisuus ajautua toistuvien pettymysten ja epäonnistumisten kautta itseä tuhoavaan tilaan.

Lastenpsykiatri Mauri Marttunen toi omassa puheenvuorossaan esiin riskitekijöitä, jotka nuorilla nostavat riskiä huumeekokeiluun. Yksi näistä asioista oli vanhempien omista ongelmista aiheutuva kykenemättömyys kasvattaa lapsiaan. Arvojen siirtäminen seuraavalle sukupolvelle on yksi keskeinen kasvatuksen sisältö. Se tehdään sanallisesti ja myös sitoutumalla itse vanhempana pitämään niitä elämänsuuntaa ohjaavina te-

kijöinä, eli toimimaan esimerkillisesti. Jos tämä sukupolvet ylittävä ketju, ei toimi syntyy ongelmia.

Maailmassa tapahtuva muutos ei suinkaan ole ollut pelkkää historian takapakkia. Arkikokemukseen perustuen voi väittää, että maailma on tasa-arvoistunut, ihmisillä on suurempi mahdollisuus toteuttaa itseään ja teknis-tieteellinen kehitys on helpottanut lukemattomilla tavoilla ihmisten arkielämää. Tulevaisuuden suuria kysymyksiä kuitenkin on, nousevatko jotkin arvot ylitse muiden, osoittautuvatko ne suureneiksi.

Mielestäni kristillisestä pohjasta lähtevät arvot ovat niitä rakennuspuita, jotka antavat perustan eheälle olemiselle tässä ajassa. Näistä arvoista tärkeimpiä mielestäni ovat terveys, sekä fyysisessä että henkisessä mielessä, perhe ja muut toimivat ihmissuhteet sekä työ, eli mielekäs tekeminen. Mielestäni kristillisen seurakunnan missio sanan julistamisen ohella on näiden elämän rakennuspuiden esillä pitäminen. Erityisesti lasten ja nuorten kasvatustehtäväänsä toteuttaessaan kristillinen kirkko on yksi vahva suunnannäyttäjä 2000-luvun Suomessa. Kristilliselle arvopohjalle tulee olemaan kysyntää tulevaisuudessa. Lasten vanhemmille on voitava osoittaa, että he eivät ole suorittamassa kasvatus-tehtäväänsä yksin. Siihen on tarjolla apua, neuvoja ja arvoja, jotka auttavat tämän vastuullisen tehtävän suorittamisessa.

ANTERO RÖNKÄ

Pekka Kiuttu, kirkolliskokousedustaja

Puheen mitta on A4

SAMI KALLIOINEN

Pekka Kiutulle kirkolliskokous on avannut mielenkiintoisen näkymän kirkon hallintoon ja elämään.

näkyvimmit merkinnät aikakirjoihin.

Haasteita kuitenkin kirkon kehittämisessä riittää. Helsingin hiippakunnan jako ja koko hiippakuntahallinnon kehittäminen ovat suuri kysymys. Arkipiispan vaalitavan muuttamiseen on myös suuria paineita. Vaikka arkipiispa on Turun arkkihiippakunnan piispa, niin kuitenkin hän on samalla myös valta-

kunnan merkittävin kirkollinen vaikuttaja, jolloin hän edustaa usein koko kirkkoa.

SAMI KALLIOINEN

Pekan kommentteja saamme lukea aina kirkolliskokouksen kevät- ja syysistuntojen jälkeen.

Hyvinkääläinen insinööri Pekka Kiuttu valittiin kolmannen kerran kirkolliskokousedustajaksi. Ensimmäisen kerran Pekka valittiin Tuusulan rovastikunnan listalta vuonna 1992. Sekä vuonna 1996 että nyt 2000 Pekka valittiin ohi rovastikunnallisen "kiintiön". Ehdokkaaksi asettumisen ehtona on ollut se, että rovastikunnan normaalikierto ei rikkoudu. Molemissa vaaleissa ehto on toteutunut.

- Kirkolliskokous on kova työrupeama. Tietysti voi olla myös hiljaa, mutta miksi silloin edes on mukana, Pekka Kiuttu toteaa.

Varsinainen asioiden työstäminen tapahtuu kirkolliskokouksen valiokunnissa. Pekka on ollut molemmilla kausilla yleisvaliokunnan jäsenenä. Yleisvaliokunnassa kiertävät osittain samat asiat hieman muutettuina aloitteina ja kahdeksan vuoden jälkeen Pekasta tuntuu, että hän on sanonut näistä asioista sanottavansa. Nyt on toiveena päästä vaikka hallintovaliokuntaan, jossa käsiteltävät asiat ovat Pekalle läheisempiä ja joista hänellä on kokemusta. Valiokunnat valmistelevat asioista mietintöjä kirkolliskokouksen täysistunnolle.

- Myös täysistunnossa voi kyllä vaikuttaa, mutta kaikkeen ei tarvitse tarttua. Itse olen poiminut esityslistalta aina kiinnostavat ja selkaiset asiat, joihin minulla on sanottavaa ja kirjoittanut niihin enintään liuskan mittaiset puheenvuorot, Pekka analysoi.

Tulevan kauden kysymykset

Vuosien 1996 - 1999 kirkolliskokous oli monella tapaa merkittävä ja historiallinen. Käsikirjauudistus, Uusi katekismus ja Porvoon julistuksen hyväksyminen olivat

Pappilan hätävara

Työttömien torstai 8 vuotta "Merkkipaalulla lapsenmielisesti"

Torstai 23.3. klo 10 - 15

Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Yli-Anttilantie 3

vieraita, musiikkia, pomppulinna klo 11 - 14.30 (sisällä isossa salissa) lähipäiväkotiä ja perhepäivähoitajien lapsiryhmille, kotihoitossa oleville lapsille sekä päivä- ja iltapäiväkerholaisille, täytekakkukahvit aikuisille, limut ja pientä purtavaa lapsille. Aikavaraukset pomppulinnaan seurakunnan neuvonnasta puh. 456 11. Tiedustelut Pentti Kakkonen, 040 547 9628.

Hyvinkään evankeliumijuhla ja Kenian lähettyksen 30-vuotisjuhla

Klo 10.00 Messu Hyvinkään kirkossa
Klo 11.30 Tarjottu Kirkon Yläsalissa
Klo 12.00 Kenian työn 30 -vuotisjuhla

Ohjelmassa:
Reijo Arkkila, Esa Kokko,
Tauno Tuominen ym.
Hyvinkään Evankelinen kuoro,
johtaa Antti Pyyllampi
Kenialaista esinekköluuria!

suunnitella
9.4.2000
Karhu!
Tervetuloa!
Ilmoittautuminen ja MSB

Arvot mekin ansaitsemme!

Meitä on nyt lähes 120 jakajaa innolla odottamassa syksyn rupeamaa. Vielä kuitenkin mahtuu mukaan. Jokaiselle jakajalle tulee jaettavaksi noin sata Katekismusta. Jakoaika on kaksi viikkoa 17.9. lähtien. Jakajille annetaan koulutus keuhälä ja alkusyksystä.

Arvot mekin ansaitsemme!

Ilmoittaudun mukaan jakamaan Katekismusta hyvinkääläisiin koteihin.

Nimi: _____

Osoite: _____

Puhelinnumero: _____

Jakajille hankitaan anorakit. Ilmoita kokosi (S - XXL).

Koko: _____

Palautus: Hyvinkään seurakunta, PL 29, 05801 Hyvinkää tai palauta lomake seurakunnan neuvontaan. Voit ilmoittautua myös suoraan Anna-Maija Ahovaaralle, puh. 4561 229 tai anna-maija.ahovaara@evl.fi

Ravintola Harlekiinissa la 8.4. klo 16.00

Pumpulihäistä hopeahäihin

Kukaan ei solmi avioliittoa, epäonnistuaakseen siinä. Avioero ei ole kenenkään päämäärä, mutta eroamisen kynnyks on huomattavan matala, paljon matalampi kuin takavuosina.

Varsinkin iltapäivä- ja monet aikakauslehdet usein herkkutelevat julkisten eroilla. ”Totuus... erosta”, ”Rakkaus loppui...”, ”Me eroamme ystävinä” jne. Moni ihmettelee: miksi ihmisessä he eroavat, jos he ovat ystäviä? Mitä nämä ihmiset tarkoittavat rakkauden loppumisella? Ovathan he vilpittömästi uskoneet, kuten kaikki vastaviihityt, rakastavansa niin paljon toisiaan, että mitään sellaista ei heille voi tapahtua. Parisuhdetyössä puhutaan ns. turhista eroista eli liitoista, jotka päättyvät ennen kuin todellinen avioelämä on päässyt alkamaankaan. Tilastokeskuksen tietojen mukaan avioerot avioliiton alussa ovat nykyisin huomattavasti yleisempiä kuin aikaisemmin. Jopa ennen ensimmäistä hääpäivää eroaa keskimäärin n. 100 paria vuodessa. Hopeahäät (25 v.) jäävät kaukaiseksi haaveeksi.

”Mitä kauemmin olemme parisuhdetyötä tehneet, sitä useammin voimme havaita, että moni ero olisi voitu välttää”, vakuuttavat Liisa ja Arto Virén, jotka vastaavat Kansan Raamattuseuran SAMASSA VENEESSÄ -avioparityöstä. Viré-

Hanna Ekola

nit jatkavat: ”Voitaneen sanoa, että meillä kaikilla on asioita, sanoja ja tekoja, jotka voivat etäännyttää ja vieraannuttaa meidät toisistamme - jos itse annamme periksi. Tutkijat sanovatkin, ettei hyvä ja kestävä parisuhde voi koskaan rakentua pelkästään rakkaudelle, siten kuin rakkauden yleensä käsittämme. Tarvitaan tahtoa käsitellä yhdessä ristiriitaitilanteita ja ennen kaikkea toistensa armahtamista. Joku on laskenut, että avioliitossa on neljäsosa rakkautta, kaikki kolme neljänestä on jatkuvaa sovinnon tekoa toistensa kanssa!”

Mikä kantaa pariskunnan hopeahäihin? Mitä rakkaus on - voiko se ylipäätään loppua? Onko kysymys oikeasta tai väärästä valinnas-

Liisa ja Arto Virén

ta? Entä milloin on puuhäät? Tule ”Pumpulihäihin”, ne ovat parisuhteen juhlat! Sen lisäksi, että kuulet em. asioista Liisa ja Arto Viréniltä, juhlat häistä tekee kaunis musiikki ja täytekakku. Musiikista vastaa laulaja Hanna Ekola miehensä Juha Salosen kanssa. Mukana on myös Anne Anttonen seurakunnasta. Hääkakkurajoilun aikana on esillä myös kirjaöpöytä ja parisuhdetyön esitteitä.

Päivän päättää Vanhassa kirkossa klo 19.30 **Sovinnon messu - Puolitiiehen sinua vastaan**. Myös tässä tilaisuudessa on mukana Hanna Ekola ja Virénit. Ehtoollisen toimittaa Anne Anttonen.

Katso lapsenvahtipalvelun ilmoitus sivulta 12.

Minun mielestäni

Tupakkalain tulkinnasta käytännössä

Perjantaina 4. helmikuuta kuulin radion iltapäivälähetyksestä uutisen, joka kiinnosti minua. Siinä kerrottiin näet, että sosiaali- ja terveysministeriö oli (joskus aikaisemmin) asettanut työryhmän tutkimaan, millä tavoin tupakkalaki oli vaikuttanut kunnissa ja seurakunnissa käytännön toimenpiteissä, esim. työhönottoratkaisuissa. Työryhmä oli tullut siihen tulokseen, että tupakkalain vaikutusta ei ollut havaittavissa mainituissa toimenpiteissä. Ikävä kyllä en ole löytänyt tuota uutista mistään lehdestä kirjoitetussa muodossa. Ollisi ollut mielenkiintoista leikata se talteen ja käyttää materiaalina tupakanvastustamistyössä. Se että korvani olivat/ovat erityisen herkkiä kuulemaan tupakointia koskevia uutisia, perustuu kokemuksiin, joita sain toiminnastani seurakun-

tapappina, ja siinä erityisesti ripikoulutyössä. Omilla vähäisillä kyvyilläni koetin selittää jokaiselle ryhmälleni tupakoimisen mieltämyyden. Koetin selittää, että ryöstäjäkin pimeällä kadulla sanoo: rahat tai henki, eli hän siis antaa kaksi vaihtoehtoa. Tupakka sen sijaan vie käyttäjältään molemmat. Perustuen em. huolenkantooni nuorison terveydestä (ja taloudesta) laadin syksyllä 1996 tästä aiheesta kirjelmän, jonka osoitin seurakunnan nuorisotyön johtokunnalle. Siinä ehdotin, että seurakuntaan ei vastaisuudessa paljattaisi ainakaan nuorisotyöhön tupakoivaa työntekijää. En tiedä, käsiteltiinkö sitä kirjelmää koskaan mainituissa elimissä - sen vaikutuksia ei ainakaan ole käytännössä näkynyt. Tuo yllä mainitsemani radiouutinen sai minut kui-

tenkin tarttumaan jälleen ”kynään”. Haluaisin antaa seurakunnan päättävälle elimille hyvän neuvon aivan ilmaiseksi. Kun näet nykyään lähes jokaiseen auki julistettuun virkaan ja toimeen on tavaton määrä hakijoita, ja kun valinta niin muodoin on joskus hyvinkin vaikeaa, niin se helpottuu huomattavasti näiden kahden periaatteen huomioonottamisella: tehtävään valittavan tulee olla 1) tupakoimaton, 2) työnantajan filosofiaan sitoutunut (eli selkokielellä uskossa).

Hyvinkää, 15.2.2000
SEPPÖ KARTTUNEN

Minun mielestäni -palstalla voit sinä lukija kertoa mielipiteesi. Kirjoituksen enimmäismitta on 20 konekirjoitusrivitä. Toimitus jättää itselleen oikeuden lyhentää kirjoituksia ja päättää myös kirjoitusten julkaisemisesta.

Kirjoittajan henkilötietojen on oltava toimituksen tiedossa. Kyseiset tiedot ovat ehdottomasti luotamuksellisia. Nimimerkin käyttö itse kirjoituksessa on mahdollista. Kirjoitukset toimitetaan osoitteella Hyvinkään seurakunta, Kirkonmäeltä-lehti, PL 29, 05801 Hyvinkää. Kuoreen tunnus *Minun mielestäni*. Voit myös lähettää kirjoituksesi suoraan toimitussihteerille sami.kallioinen@evl.fi.

Postimerkkejä Riemuvuoden kunniaksi

Kristittyjen juhlimia Riemuvuosi näkyy nyt myös postimerkeissä. Posti julkaisee Riemuvuoden kunniaksi neljän postimerkin vihkon, joka ilmestyy 15. maaliskuuta. Riemuvuoden lisäksi postimerkit juhlistavat Turun tuomiokirkon 700-vuotisjuhlaa.

Kaikki postimerkeissä käytetyt aiheet on kuvattu Turun tuomiokirkossa. Suomen kansallispyhäkön lisäksi merkit kuvaavat kristinuskon perusasioita, kuten kastetta ja rukousta.

Vihkon ensimmäisessä merkissä on näkymä jumalanpalveluksesta. Merkki esittää kirkkoa kristittyjen yhteisenä kokoontumis- ja hiljentymispaikkana. Toisena ai-

heena on rukous, jota symboloi kynttiläpöydän ääreen kumartunut nuori nainen.

Kolmantena merkkisarjaan kuuluu Turun tuomiokirkon alttaritaulun kuva. Taulu esittää Kristuksen taivaaseenastumista. Viimeisessä merkissä on kuva lapsesta kastehetkellään. Niinikään vihkon kannen neilikat ovat yksityiskohtia Turun tuomiokirkosta, Tottin suvun hautakappelin maalauksista.

Riemuvuoden postimerkkivihkon ovat suunnitelleet Ilona Ilottu, Eeva Sivula ja Petri Salmela. Valokuvat ovat Petri Salmelan ottamia. Kaikki merkit ovat arvoltaan 3,50 markkaa. (KT)

"SANA ON SINUA LÄHELLÄ"

Kevättapahtuma

Hyvinkäällä 23.- 26.3. 2000

Iltatilaisuudet Vanhassa kirkossa, Uudenmaankatu 13

To 23.03. klo 18.00 Raamattutunti, ”Tarvitsemme herätystä?” Simo Karjalainen.

klo 19.00 Hyvän uutisen ilta, ”Sanan anna koskettaa...” Paul Juslenius, Eero Ahonen, Simo Karjalainen, Hannu Tuunanen, Tapio Turunen, Merja Halmetoja-Sivonen.

Pe 24.03. klo 18.00 Hyvän uutisen ilta, ”Sana Jeesuksen tulemukselta”, Simo Karjalainen, Paul Juslenius, Tauno Tuominen.

La 25.03. klo 17.00 Raamattutunti, ”Miten jaksan huomiseen?”, Pekka Jokiranta.

klo 18.00 Hyvän uutisen ilta, ”Sana haavojemme hoitajana” Pekka Jokiranta, Simo Karjalainen, Paul Juslenius, Hannu Tuunanen, Pertti Niiranen, Matti Heroja.

Su 26.03. klo 10.00 Messu Hyvinkään kirkossa, Hannu Tiainen, Pekka Jokiranta, Matti Heroja.

klo 11.30 Kirkkokahvit ja lähetystilaisuus kirkon yläsalissa, ”Jumalan sanaa kylvämässä - täällä ja siellä.” Simo Karjalainen, Tauno Tuominen, Merja Halmetoja-Sivonen.

Puhujina Kansanlähetyksestä: rovasti Pekka Jokiranta, evankelistat Simo Karjalainen ja Paul Juslenius sekä vt. piirihoitaja Eero Ahonen

Tervetuloa tilaisuuksiin mukaan!

Hyvinkään seurakunta ja Kansanlähetykset

Vuorotellen työn iloa ja vapauden huumaa

Työ on keskeinen inhimillisen yhteisälämän elementti. Uskonpuhdistajamme Martti Luther on sanonut: ”Ihminen on luotu työntekoon, niin kuin lintu lentämään.” Kaikilla ei vain ole tällä erää työtä. Toisilla taas sitä on liian kanssa, jopa työuupumukseen asti. Lääkettä työttömyyteen on etsitty monista ratkaisuista. Yksi on työn jakaminen tavalla tai toisella. Vuorotteluvapaa on tällainen vaihtoehto. Seuraavassa vuorotteluvapaalle jäävän kappalaisen ajatuksia.

Olen ollut papintyössä 8.6.1972 lähtien. Työvuosia on kertynyt siten lähes 30. Työ on ollut mielenkiintoista ja antavaa ihmisten kohtaamista heidän erilaisissa elämäntilanteissaan. Mutta välistä, kun työrulettä on ollut kiivaimmillaan, on tullut mietityksi, olisiko syytä ottaa pidempi hengähdystauko – aikalisä asioiden pohtimiseksi ja uudelleen järjestämiseksi. Ajatuksesta tekoihin pakotti iskiäksen ylläte viime vuoden aikana. On pakko panostaa kunnon kohotukseen, jos mielih jaksaa vielä työelämässä.

Keskellä elämää

Kuuluisalla keski-ikäisen kriisilläkin lienee sormensa pelissä. Keski-ikäisen elämäntilanteena vaatii uusia psyykkisiä valmiuksia ja sosiaalisia taitoja vanhenemiseen ja luopumiseen liittyvän tuskan kestämiseksi. Keski-ikäisen liittyvä uhka on myös oman ajan loppuminen ja kuoleman tosiasiallisuus. Tässä tilanteessa ihminen kriisiytää elämänsä. Hän joutuu kysymään, mitä tein elämälläni.

Henkisen päätöksen jälkeen kävin hakemassa työvoimatoimistosta Vuorotteluvapaa-opaskirjasen. Siihen on koottu kaikki tarpeellinen tieto vuorotteluvapaasta. Vuorotella voi 90 - 359 kalenteripäivän jakson, ja työnantajan tulee palkata työtön työnhakija sijaiseksi. Itse valitsin kahdeksan kuukauden vapaajakson. Sen pitäminen saman kalenterivuoden aikana ei heikennä eläketurvaa, koska tuo vuosi jätetään eläkepalkan laskennasta pois.

Kolme hyötyä

Vuorotteluvapaa tarjoaa kolmenlaisen hyödyn. Työntekijä voi käyttää sen haluamallaan tavalla esimerkiksi koulutukseen, kuntoutukseen, harrastuksiin tai lepoon. Työttömälle vuorotteluvapaa antaa mahdollisuuden määräaikaisen palvelussuhteen kautta ylläpitää ja kehittää työtaitojaan sekä parantaa mahdollisuuksia sijoittua työmarkkinoille. Ja kolmas hyöty - eikä suinkaan vähäisin - on uuden osaamisen saaminen työyhteisöön.

Vuorotteluvapaan aikana tilipussi pienenee, mutta työttömyyskassan maksama vuorottelukorvaus (70 %:a ansiosidonnaisesta työttö-

myyspäivärahasta) takaa kuitenkin jokapäiväisen leivän. Opiskeluhaluille on tarjolla lisäksi osittaita ammattikoulutusrahaa. Jos aikoo vuorotteluvapaalle, vuorottelusopimus on tehtävä 31.12.2000 mennessä, vaikka itse vuorotteluvapaakokeilua koskeva laki onkin voimassa 31.12.2001 asti.

Ennaltaehkäisevä lääke

Vapaaehtoinen työn ositus voi olla myös hyvä ennaltaehkäisevä lääke työuupumukseen, jota Työterveyslaitoksen tutkimuksen mukaan yli puolet työssäkäyvistä suomalaisista jonkinasteisena kokee. Vakavasta uupumuksesta kärsii arviolta jopa 165 000 suomalaista. Työterveyspsykologi Antti Aron mukaan Suomessa voi olla vielä paljon enemmänkin näitä uupumisaikapommeja.

Tutkimusprofessori Raija Kalimo sanoo työssä uupumisen uhkaavan varsinkin tunnollista, motivoitunutta ja työhönsä sitoutunutta työmyyrää. Kannattaa katsoa peiliin josko sieltä sellainen katsoo vastaan... Suomalaiset ovat sisäistäneet vuosisatojen kuluessa joskus liiankin hyvin protestanttisen työetiikan korostuksen. Työpaikoilla on varmastikin jo otettu kaikki löysät pois. Olisi jo aika vähän hellittääkin, etteivät ihmiset näännyisi työkuormiensa alla. Viime kädessä jokainen meistä on vastuussa siitä, miten oma työyhteisö voi. Lopuksi lainattu viisaus mietittäväksi: ”Elämäsi tarkoitus ei ole sinun päätettävissäsi, mutta sen suunta on.”

PENTTI KAKKONEN

Kirjoittaja on Hyvinkään seurakunnan V kappalainen. Hän on vuorotteluvapaalla 1.5. - 31.12.2000 ja ennen sitä vuosilomalla 10.4. lähtien.

SATU KAKKONEN

Vuorotteluvapaa tarjoaa oivallisen vaihtoehdon ladata vuosien varrella tyhjentyneitä akkuja ja löytää uutta voimaa elämään.

JUHA VISKARI

Papin työn sekä rikkaus että raskaus on ihmisten kohtaaminen. Kovienkin kohtaloiden jakamisen vastapainona ovat kuitenkin perheiden iloisten hetkien kokeminen.

Korkean tason vieraita luvassa Työttömien torstaihin

Työministeri Tarja Filatov vieraillee Hyvinkäällä seurakunnan yhteiskuntatyön ja Työttömien torstain kutsumana tiistaina 9.5.2000. Kaikille avoin tilaisuus (alustus ja kyselytunti) alkaa kello 16 (Huom. kellonaika!) Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Yli-Anttilantie 3. Kahvit kello 15.30 alkaen.

Piispa Eero Huovinen on puolestaan Työttömien torstain vieraana Vehkojalla 21. syyskuuta kello 12 - 14.30. Vierailu on osa viikoittaista työttömien toimintapäivää.

Varaa aika kalenteriisi ja tule kohtaamaan ja kyselemään!

PENTTI KAKKONEN
yhteiskuntatyön pastori

Kirkkoherran virkaan kymmenen hakijaa

Hyvinkään seurakunnan kirkkoherran virkaa ovat määräaikaan 18.2.2000 mennessä hakeneet Kangasniemen seurakunnan vs. kirkkoherra Niilo Honkanen (synt. 1943), Kauhajoen seurakunnan kirkkoherra Ilkka Järvinen (1955), Hyvinkään seurakunnan kappalainen Jari Kemppainen (1963), Haukivuoren seurakunnan kirkkoherra Martti Kola (1949), pastori, professori Juhani Laurinkari (1946) Kuopiosta, Hyvinkään seurakunnan kappalainen Pertti Niiranen (1943), Iitin seurakunnan kirkkoherra Jyrki Norlund (1954), Mäntsälän seurakunnan kappalainen Kari Orre (1946), Kolarin seurakunnan kirkkoherra Simo Rundgren (1953) ja Hyvinkään seurakunnan kappalainen Tauno Tuominen (1945).

Tuomiokapituli antaa kevään aikana hakijoista lausunnot ja asettaa hakijoista kolme vaalisijoille. Vaali käydään todennäköisesti ensi syksynä.

Kaipaako hiljaisuutta?

Hiljaisuuden retriitti
pe - su 5. - 7.5.

Hirvijärven srk-kodilla
järjestäjinä Hyvinkään, Lopen
ja Riihimäen seurakunnat

Ohjaajina Marja-Leena Walden ja Raimo Nisonen. Tiedustelut ja ilmoittautumiset Riihimäen seurakunta puh. 7481.

Muslimi - rauhaarakastava ihminen vai Allahin kiihkeä sotilas?

Kun lukee lehtiä ja katsoo TV:tä, niin kuulee monenlaisia juttuja fundamentalisteista. Siitä saa sellaisen vaikutelman, että islam on fanaattinen uskonto, joka hyväksyy terrorin ja väkivallan.

Muslimeja on varmaan monenlaisia. Jokin aika sitten juttelin turkkilaisen toverini kanssa. Hän on muuten ihan rauhallinen kaveri. Hänen tuomitsi terroriteot ja sanoi, että niillä ei ole mitään tekemistä uskonnon kanssa. Myös Koraani kieltää sellaisten tekemisen.

Ja sitten kuulen, että kirkot yrittävät keskustella muslimien kanssa. Eikö se ole jo Kristuksen pettämistä? Muslimien jumalahan on aivan toinen kuin Raamatun Jumala.

Eräs muslimittavani on kertonut minulle Koraanista. Siellä on monia kohtia, jotka kuulostavat aivan samalta kuin Raamattu. Koraanissa puhutaan jopa Jeesuksesta, ei tosin Jumalan poikana. Ehkä pitäisi ottaa enemmän selvää, miten he oikein uskovat. Eräässä saksalaisessa kirkollisessa julkaisussa oli jokin aika sitten yllä kuvattu keskustelu, joka osoittaa kristittyjen ja muslimien välisen uskonnollisen keskustelun eli dialogin ajankohtaisuutta ja tarpeellisuutta.

Monet saksalaiset kohtaavat päivittäin islamiin liittyviä asioita. Kristinuskon ja islamin edustajat ovat käyneet eri muodoissa ajatus-tenvaihtoa aina siitä lähtien, kun profeetta Muhammed (k. 632 jKr.) alkoi julistaa uskoa yhteen jumalaan, Allahiin. Kristilliseltä kannalta katsoen uskontojen välinen dialogi on mitä luonnollisin asia. Jeesus keskusteli eri tavoin uskovien kanssa ilman mitään arkailua. Eräästä pakanallisesta upseerista Jeesus sanoi kunnioittaen: ”Näin vahvaa uskoa en ole tavannut yhdelläkään israelilaisella.” (Matt. 8:10). Jeesus kuvasi Laupias sa-

marialainen -vertauksessaan eriuskoisen samarialaisen lähimmäisen-rakkauten esikuvaksi (Luuk. 10:33-37).

Yhdistävät ja erottavat säikeet

Kristinuskon ja islamia yhdistää moni asia: kristityt ja muslimit uskovat kaikkivaltiaaseen, mutta myös armolliseen ja oikeudenmukaiseen Jumalaan, joka on kaiken Luoja. Raamatussa ja Koraanissa esiintyy samannimisiä henkilöitä Aadamista Aabrahamiin ja Daavidista Jeesukseen ja Johannes Kastajaan. Molemmat uskonnot uskovat kuolleiden ylösnousemukseen. Eettiset periaatteet, kuten lähimmäisenrakkautta, oikeudenmukaisuus, rauha ja uskollisuus ovat sekä kristityille että muslimille tärkeitä elämänarvoja.

Samalla on kuitenkin huomattava, että näiden kahden kirjauskonnon välillä on myös eroja: kristityt ja muslimit ymmärtävät Jeesuksen merkityksen aivan eri tavoin. Kristityille Jeesus on Jumalan Poika, joka kuoli ristillä kaikkien ihmisten puolesta ja myöhemmin nousi kuolleista. Muslimien parissa ajatus Allahin (Jumalan) pojasta lähenee jumalanpilkkua. He myös kiistävät Jeesuksen kuoleman ristillä ja hänen ylösnousemuksensa. Koraanin mukaan Jeesus on kuitenkin eräs suurimmista profeetoista. Kristillinen käsitys kolmiyhteisestä Jumalasta (so. yksi Jumala, jolla on kolme persoonaa: Isä, Poika ja Pyhä Henki) on Koraanin arvion mukaan vaarallisen lähellä monijumalaisuutta.

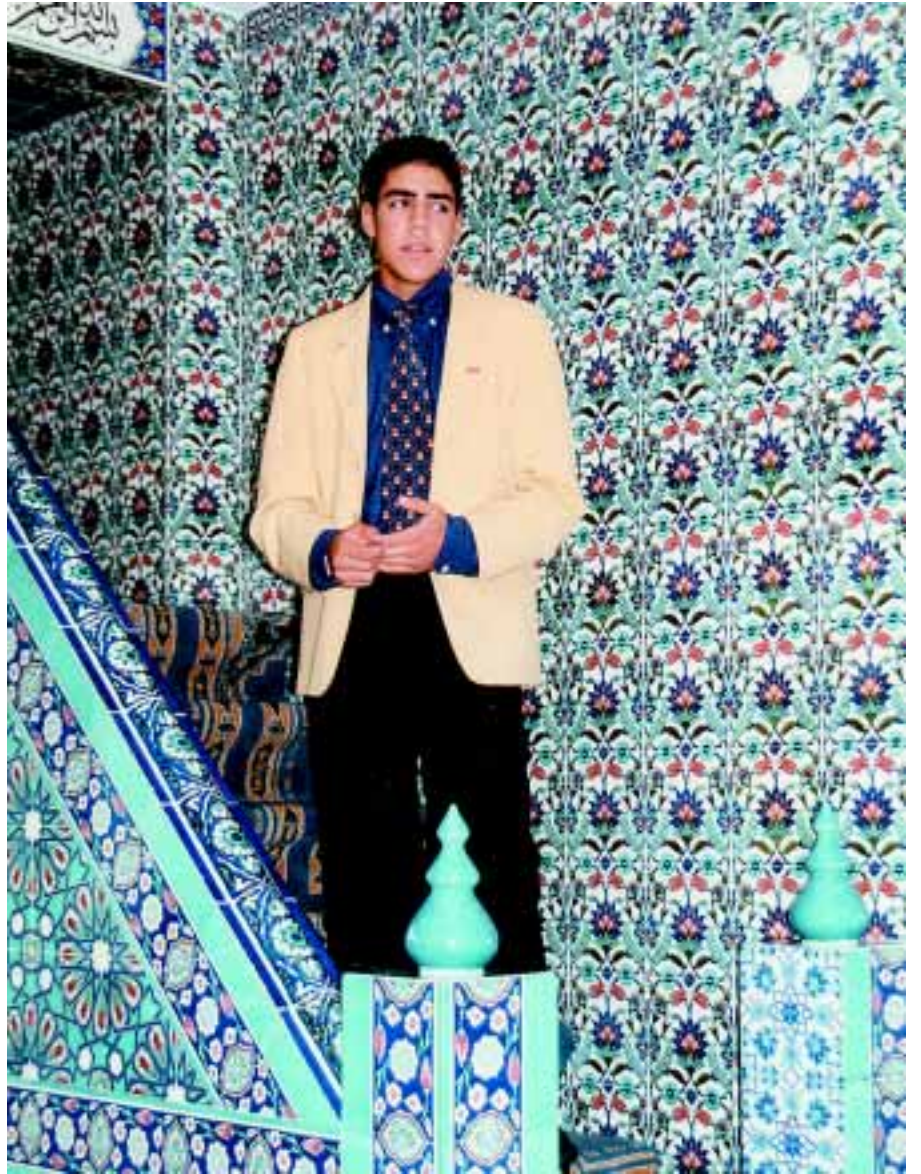
Tutustuminen on tärkeää

Euroopassa elää tällä hetkellä arviolta 15 miljoonaa Allahin kannattajaa. Useissa eurooppalaisissa valtioissa muslimit muodostavat suurimman vähemmistön, joka poikkeaa valtaväestöstä sekä uskonnon että myös äidinkielen ja kulttuurin suhteen. Jo Euroopan eri väestöryhmien välisten suhteiden rauhallinen kehittyminen edellyttää puolin ja toisin tutustumista toisella tavoin uskoviin.

Yksi tällainen kristittyjen ja muslimien tutustumispaikka on Saksassa Nürnbergissä toimiva kohtaamistupa Silta, jossa Hyvinkään nimikkolähetit Ilkka ja Ulla Mäkinen työskentelevät. Heidän työnsä ohjenuorana on 1) osoittaa kunnioitusta toisuskoisia kohtaan ja valmiutta kuunnella heitä sekä kutsua heitä Kristuksen yhteyteen sekä 2) edistää saksalaisissa seurakunnissa ymmärrystä ei-kristittyjä ja ulkomaalaisia sekä heidän parissaan suoritettavaa todistus- ja palvelutehtävää kohtaan.

Monenlaista toimintaa

Keskiviikkoisin kello viiden tietämällä alkaa kohtaamispaikka Silan ovi käydä. Naiset saapuvat las-

Nuorukainen esittelee moskeijan saarnatuolia, josta johdetaan muslimien pyhäpäivän eli perjantain rukoushetki.

tensa kanssa saksantunnille. Samovaari porisee nurkassa ja turkkilaisen tuoksu täyttää huoneen. Poskisuudelmat suikautetaan ja tervehdyksiä satelee milloin turkin- ja saksankielellä, milloin arabian- ja kurdinkielellä. Aikaa vierähtää, kunnes kaikki ovat saapuneet, ja sitten aloitetaan opiskelu. Lapset leikkivät lastenhuoneessa ja tulevat välillä kuuntelemaan, kuinka äidit edistyvät. Lapsistakin olisi hauskaa osallistua peleihin, joiden avulla kieltä opetellaan ja joissa he sitä paitsi monesti päihittäisivät äitinsä.

Torstai-iltapäivät ovat naisille varattua aikaa. Kerran kuussa yksi muslimi ja yksi kristitty alustaa sovitusta aiheesta ja sen jälkeen koko paikalle kertynyt joukko keskustelelee siitä. Joskus islamin ja kristinuskon maailmat näyttävät olevan varsin kaukana toisistaan, joskus taas naiset kokevat puhuvansa kuin yhdestä suusta. Inhimillinen kokemusmaailma on heille yhteinen, vaikka uskonto ja kulttuuri ovatkin erilaisia.

Kerran kuussa naiset kokoontuvat nauttimaan kello viiden teetä, jolloin pöytään katetaan turkkilaisista leipästä, vuohenjuustoa ja oliiveja, vihanneksia ja hedelmiä. Lapset vetäytyvät siksi ajaksi alakeriaan, jossa heille on ohjelmaa leikkineen ja lauluineen, peleineen ja

tarinoineen.

Perjantain toiminta pyörittää jälleen käyntiin saksanopetuksella. Kesken kaiken nuorisoa putkahtaa ovesta ja kyselee: Joko me saadaan tulla? Saadaanhan me pelata pingistä, saadaanhan? Antaisitteko jo mailat? Onko palloa? Yhdessä sitten laitetaan pöytä kuntoon ja turnaus voi alkaa. Varsin hurjalta näyttää pelitapa, johon osallistuu yhtä aikaa neljä poikaa ja jossa he jokaisen lyönnin jälkeen siirtyvät uudelle puolelle pöytää. On siis parasta olla jäämättä jalkoihin. Lauantai-iltana tunnelma on rauhallisempi, kun raamattupiiri katselee ja lukee raamatunkertomuksia, laulaa hengellisiä lauluja ja rukoilee. Sitä ennen on Käsi kädessä -naistenryhmä saattanut järjestää kuukausittaisen tapaamisensa vaikkapa leipomisen merkeissä tai se on voinut tehdä tutustumiskäynnin läheiseen kirkkoon tai moskeijaan. Kun seuraava viikko koittaa, toiminta alkaa jo tiistaina, jolloin illan pimeys tunkeutuu joka paikkaan. Alakerrassa loistavat valot kutsuvat lämpimästi: tulkaa ja jakakaa hetken yhdessä, keskustelkaa keskenämme; sinä - muslimi, sinä - kristitty.

ILKKA JA ULLA MÄKINEN

Ensimmäisessä pappien ja imaamien tapaamisessa kohtaamistupa Sillassa kerrottiin ja kuunneltiin innokkaasti. Taustalla komeilevat Hyvinkään seurakunnan lahjoittamat messinkilautaset.

Kun virkanainen pysähtyy pohtimaan elämänarvojaan ja niiden syntyjä

Ketään ei jätetä auttamatta

KATI RAUHAKOSKI

Tunnen olevani hyvin hyvinkääläinen. Täällä sain ensimmäisen pysyvän kodin yhdeksänvuotiaana, sillä perheemme oli kierrellyt siirtolaisena usealla paikkakunnalla. Olemme lähtöisin Kivennavalta. Tulin Hämeenkadun kansakoulun kolmannelle luokalle ja pääsin Hyvinkäälle Yhteiskoulusta ylioppilaaksi.

Etenkin äitini oli iloinen ja ihmisystävällinen karjalainen. Varmaan hänen luonteensa ansiosta meihin suhtauduttiin aina myönteisesti ja meitä autettiin monessa pulassa. Meitä oli kolme tytärtä ja olimme iloisia, kun hän purkamalla vanhoja vaatteita loi meille uusia asuja. Äiti muisti myös korostaa sitä, että kaikesta, pienestäkin avusta tulee olla kiitollinen.

Rippikoulussa 1950-luvulta muistan toisenlaisen muodon auttamishalusta. Toinen vetäjästä, seurakuntasisar Helmi, kertoi meidän tyttöryhmällemme, miten kirkkoon tuodaan joskus kastettavaksi lapsia, joiden vanhemmilla ei ole ollut varaa kastemekkoon. Niinpä eräs rippikoululaisen äiti ompeli mekon ja me tytöt vuorollamme kirjoimme siihen koru- ja reikäompeleita kukin parhaan taitomme mukaan. Omat nimikirjaimetkin sai merkata johonkin päärmeeseen. Liekö se mekko vielä seurakunnassa tallella?

Halusta pysyä Hyvinkäällä

Uravalintani kävi loppujen lopuksi helposti, vaikka olinkin pohtinut useita vaihtoehtoja. Sairaanhoidtajahaaveet loppuivat siihen, kun kerran leipää leikatessani sain peukaloon syvän haavan ja pyöräryin. Petyin myös kun ymmärsin, ettei opettajan urasta olisi tällä laulaidolla tullut mitään.

Yksi ystävättäristäni oli päässyt töihin Hyvinkäälle sosiaalitoimistoon ja kävin välillä häntä tapamassa. Paikka tuntui mielenkiintoiselta ja tutustuin sen väkeen. Varmuuden vuoksi tuttavamme, psykologi Eevi Lindholm, testasi soveltuvuuteni ja kannusti minua alalle.

Valmistuin silloisesta Tampereen yhteiskunnallisesta korkeakoulusta sosionomiksi sen sosiaalihuoltajalinjalta. Ensimmäisen työpaikkani löysin Helsingistä.

Hyvinkäälle tulin kipin kapin takaisin heti kun täältä vapautui äitiyslomasijaisuuden ajaksi paikka vuonna 1964. Riihimäki tarjosi kuitenkin pian vakituisen paikan. Muutimme sinne, sillä siihen aikaan kunnan työntekijän piti asua sillä paikkakunnalla missä oli töissä, piti hän veromarkkojen jäädä kotiin. Mies sai reissata Hyvinkäälle töihin.

Pian 1967 pääsin kuitenkin tänne vakituisesti sosiaaliryöntekijäksi, eikä muuttoa tarvinnut har-

kita yhtään.

Sen jälkeen urani näyttää edenneen kymmenen vuoden sykleissä aina tähän, sosiaalihuollon johtajaksi saakka. Koskaan en ole halunnut hakeutua täältä pois. Hyvinkäälle olen kokenut kodikseni, on ollut tärkeää, että koko perhe olemme voineet asua koko ajan täällä.

Urakehityksestä

Minulla on ollut urani suhteen onni matkassa, mutta en kiellä, ettenkö olisi ollut myös kunnianhimoinen ja tarmokas. Olen aina valmis ponnostamaan uusiin haasteisiin. Koskaan en tosin ehtinyt kyllästyä entiseen, kun tarjottiin tai hain uutta vapautuvaa tehtävää. Pidän itseäni ahkerana ja huolellisena, mutta harmi kyllä, kaikkea en ehdi millään hoitaa niin perusteellisesti ja hyvin kuin haluaisin.

Alkuvuosina hoidin toimeentuloasioita. Työtoverini kanssa meillä oli yhteinen työhuone ja vuoropäivin hoidimme kotikäynnit, asiakasvastaanotot ja paperityöt. Silloin sosiaaliryöntekijöitä oli Hyvinkäällä kolme.

Perheen vastuusta

Onneksi ei pidä paikkaansa luulo, että rikkinaisten perheiden jälkeläisistä kasvaa sosiaaliongelmaisia. Olen ehtinyt seurata kolmenkin sukupolven ajan, miten useimmat ovat kasvaneet ehjiksi ja onnellisiksi aikuisiksi. Tottakai riski ajautua huonoille teille on suuri, sillä vastuuseen kasvaminen on vaikeaa, jos koti ei anna siihen mallia. Siksi toivoisin, että apua haettaisiin ongelmiin jo henkisen tuen muodossa mahdollisimman pian, eikä vasta viimeksi rahaa sosiaalilukulta. Sekä perheneuvola että sosiaaliryöntekijät osaavat neuvoa ja tukea.

Vastuu lasten kasvatuksesta on edelleen ensisijaisesti vanhemmilla, mutta päässyt liukumaan yhä enemmän koulun ja yhteiskunnan harteille. Kun päiväkerhoryhmät ja koululuokat ovat suuria, ei niissä ehditä paneutua riittävästi yksilölliseen ohjaamiseen. Lapset kotoaan jäävät monesti omiin oloihinsa, kun vanhempien ote heistä lipsuu. Nuorista kasvaa itsekkäitä, jos heille on annettu liiaksi periksi.

Mutta kyllä meitä mummoja pitää kuitenkin ymmärtää. Saan tyttäreltäni usein moitteet liiasta hemmottelusta ja periksi antamisesta, kun lapsenlapseni ovat käyneet kylässä.

Nykytilanteesta

Lama on tuonut perheille lisää onnettomuuksia, ahdinko näkyy meillä työpaikalla asiakasmäärien lisääntymisenä. Vaikeuksissa olevat jaksavat usein skarpata muutaman

vuoden, kunnes kestäkyky ei enää kerta kaikkiaan riitä.

Alkoholismien rinnalle on tullut lääkkeiden ja huumaiden sekakäyttö, lisäksi moni jäi laman aikana pitkäaikaistyöttömäksi.

Yhteiskunnan taholta toimeentulon ehtoja on kiristetty. Häädöt vuokratien vuoksi ovat lisääntyneet. Perheiden hajottaminen sukulaisten nurkkiin tai asuntonuuhin muuttaminen ei voi olla pitkäaikainen ratkaisu. Sijaisperheitäkin on entistä vaikeampi löytää lastensuojelun tarpeeseen oleville lapsille.

Ketään ei kuitenkaan jätetä auttamatta, onneksi lakikin turvaa monta asiaa.

Uusista ja vanhoista ongelmista

Huumeongelmat niiden nuorten keskuudessa, joiden juuri pitäisi päästä ammattiin kiinni ja aloittaa elämänsä, on lisääntynyt. Heidän saamisensa vieroitushoitoon on vaikeaa ja pitkän jonotuksen takana.

Joskus turhautuu, kun täällä sosiaalitoimistossa keskustellaan parin kymmenen oikeutuksesta jollekin hyvinkääläisperheelle, mutta maailmalle menevän ulkomaanavun ollessa kyseessä puhutaan miljardoista markoista.

Kerran jo lähes poistunut ryhmä, vanhukset, on palannut jälleen. Kun 1960-luvulla heitä vielä autettiin sairauskuluissa ja toimitettiin pilkottuja tai pitkiä halkoja pihaan, nyt tarvitaan taas apua sairaala- ja lääkemaksujen hoitamiseen. Kansaneläkkeellä ei aina pärjää, Kela on koko ajan vähentänyt korvauksiaan.

Työn turvallisuudesta

Jokaisella meillä sosiaalitoimistossa on työhuoneessaan nykyään toinen ovi, niin sanottu pako-ovi, seinille on asennettu valvontakamerat ja kaulassa meillä riippuvat hälytyslaitteet. Neljä vuotta sitten taloon saatiin turvamies, jonka työntekijät voivat myös kutsua tarvittaessa kahdenkeskisiin neuvotteluihin mukaan. Jos asiakas käy aggressiiviseksi eikä tokene, kut-

Hyvinkäälle sosiaalihuollon johtaja Liisa Rakkoselle Hyvinkäälle on ollut turvallinen ja hyvä kotikaupunki lähes koko elämän ajan.

sutaan poliisi apuun.

Mitään uutta turvattomuus ei ole, vaikka se on lisääntynyt huumaiden, lääkkeiden ja alkoholin sekakäytön myötä. Eräs nainen heitti minua tyhjällä viinapullolla jo 1966. Se ei osunut, mutta pöytäni jäi kunnan lommo. Eräs mies taas kuristi minua kahdestikin kurkusta ja painoi seinää vasten. Onneksi työkaverit seinän takaa kuulivat ryminän ja tulivat apuun.

Vapaa-ajasta

Työ ei suinkaan vie ihan kaikkea aikaa. Olen kyllä tietoisesti opetellut sen, että kun suljen oven, työhuolet jäävät taakse. Jo äiti opetti, etteivät asiat murehtimalla parane. Samaa sääntöä noudatan, kun minulle soitetaan kotiin. Olenhan tässä asemassa se, johon otetaan yhteys, jos asiat eivät suju toiveiden mukaan.

Nykyään pääsen aika helpolla kotiaskareissa, kun mieheni Teuvo on eläkkeellä, hoitaa kaupassakäynnin ja huushollin ja oppii uutta koko ajan. Eilenkin minua odotti valmis makkarasoppa.

Yhdistystoiminta on jäänyt nykyään ajanpuutteesta vähälle, sillä en halua olla pelkkä rivijäsen, vaan myös toimia aktiivisesti. Ulkoilen, luistelen ja hiihdän. Kesällä vie puutarhanhoito aikansa ja television katselu jää yleensä hyvin vähälle.

Mieheni rakensi paitsi talon, sen

yhteyteen myös kuntoilutilan, jossa piipahdan usein polkemassa kuntopyörää. Harkkotiili toimii siellä hyvin steppilautana ja harjanvarsi jumppakeppinä.

Kirjallisuudesta ja etenkin runoista pidän. Markus-sedän vieraillessa Hyvinkäällä pääsi tämä Liisa-tyttökin lausumaan radioon. Se oli ”Kukko kiikaa, minulla on kymmenen piikaa.”

Kun eläkeikä koittaa, on varmaa, etten jää kotiin tekemättä mitään, lisään harrastuksia ja olen enemmän lasten kanssa.

Seurakunnasta ja uskosta

Meillä kaupungin sosiaalitoimessa on tehty kauan tavattoman hyvää yhteistyötä seurakunnan kanssa. Sitä toteutettiin jo työurani alussa seurakuntasisarten kanssa. Tukeudumme edelleen toisiimme ja pohdimme yhdessä keinoja auttaa. Seurakunta on meille arvokas lisätuki.

Joulukirkossa käyn ja iltarukouksen luen joka ilta. Autossa, kahdeksan kilometrin kotimatalla, puhelen Jumalalle. Milloin kiitän, milloin rukoulen apua, milloin pyydän siunausta. Sen jälkeen on hyvä tulla keventyneenä kotiin.

KATI RAUHAKOSKI

Uusi vuosituhat - uusi uskonto?

Vieraita uskontoja Lontoossa

Matkaviikon johtoajatus Tamppio Karjalaisen mukaan oli matka maailmaan, Eurooppaan, Lontooseen, omaan sisimpään. Tämä tuntui kohdallani toteutuvan. Mitä pitemmälle viikko kului sitä enemmän ajattelin omaa suhdettani uskontoon, uskonnollisuuteen, evankelioimiseen, lähetykseen ja pelastukseen. Viikon aikana oli tarkoitus testata hypoteesia: kristinuskon muuttuu kahdella tavalla, ensimmäinen siten, että kirkkoon kuuluu yhä pienempi prosentuaalinen osuus yhteisöstä ja toiseksi se muuttuu sisäisesti.

Emme ehtineet koota kaikkia tuloja, mutta itse päädyin siihen, että hypoteesi on oikea. Lisäksi piti puntaroida sekä omaa että kristillisen-humanistisen valtion suhtautumista muutoksiin. Tätä olen hieman tehnyt, mutta täyttä selvyyttä en ole tässä asiassa saavuttanut.

Ohjelma ja tutustumiskohteet

Kristillisiä yhteisöjä oli vierailumme kohteena yksi luterilainen kirkko (suomalainen merimieskirkko) ja luterilainen International Luth-

erian Student Center, jossa tapasimme luterilaisia pappeja, kolme anglikaanista kirkkoa, jotka erosivat melkoisesti toisistaan sekä yksi helluntaiseurakunta. Muita uskontoja kohteiden joukossa edustivat islamilainen moskeija, kaksi hindupyhättöä ja yksi sikhitemppeli.

Meillä oli joka aamu oma luterilainen aamuhartautemme ja sen jälkeen keskustelimme edellisen päivän kokemuksista. Ohjelma oli runsas. Sikhitemppeliin tutustumisen oli samaan aikaan kuin merimieskirkko- ja helluntaiseurakuntavierailut. Olin valinnut sikhitemppelin, mutta merimieskirkkoon päädyin. Pienryhmämme ruoan saaminen kesti niin kauan, että myöhästyimme kokoontumisesta. Suomalaiselle kirkolle osasin yksinkin, vaikka se olikin karttani ulkopuolella. Menimme siis sinne sananmukaisesti jälkijunassa, mutta riittävän ajoissa.

Muhameittilainen moskeija

Me naisetkin pääsimme Englannin suurimman muslimien temppelin rukoussalin (n. 40 m x 40 m) latti-

Lontoon suurin ja kaunein hindutemppele on valmistautunut suureen rukouspäivään lisätillä valtavilla teltoilla.

alle istumaan, kun olimme jättäneet kengät eteiseen ja piilottaneet hiuksemme lainahuiveihin. Rakennus oli tämän yhteisön sosiaalisen elämän keskus. Siellä toimi mm. kirjasto ja päiväkotit. Tavallisena tiistaipäivänäkin siellä tuntui olevan enemmän elämää kuin suomalaisessa kirkossa sunnuntaina. Hartauden harjoituksen lisäksi rukoussalin nurkissa nukkui muutamia, ilmeisesti kodittomia, miehiä.

Kuuntelimme opettajan esityksen islamista ja saimme seurata ihan oikeata rukoushetkeä. Opettaja korosti sitä, että islam ei ole arabien uskonto, vaan jokainen, joka antautuu Jumalalle on muslimi. Jeesus oli muslimi, koska palveli Jumalaa ja kehotti muitakin tekemään niin.

Muslimimiehet käyvät töissä kodin ulkopuolella ja heidän on elätettävä vaimonsa, vaikka tämä olisi rikas. Vaimon ei tarvitse kodin- ja lastenhoidon lisäksi luoda uraa työelämässä, politiikassa, hyväntekeväisyysjärjestössä tms.

Naiselle riittää yksi työ, vaimon ei tarvitse olla nuorekkaana, hoidettuna, kauniisti puettuna ja kammattuna julkisuudessa miehensä viereillä tukemassa puolisoaan tämän pyrkimyksissä. Muslimit kunnioittavat naisia, eivätkä usko, että nainen on seksiobjekti.

Kaksi erilaista hindutemppeleä

Keskiviikon aamupäivänä tutustuimme Radha Krisna -temppelin pieneen (n. 8 m x 5 m) rukoushuoneeseen. Se oli tavallisen kerrostalon toisen kerroksen huoneistossa. Sen alapuolella oli tähän uskoon kuuluvien kasvisravintola, jossa kuka tahansa sai syödä. Ravintola ei ainakaan ulospäin esitellyt uskontoa, jolle pyhitettyä ruokaa siellä ilmeisesti tarjottiin.

Uskonnon esittely alkoi musiikilla, jota esitti viisi henkilöä laulaen ja soittaen. Orkesterikuorossa oli sekä itämaisia että länsimaisia miehiä ja naisia. Monet matkaseurastani kokivat musiikin mukaansatempaavaksi, mutta minä häiriinnyin, kun sen rauhallinen ja melodinen alku kiihtyi äänekkääksi ja yksitoikkoiseksi, lähes hypnoottiseksi jumputukseksi.

Viimeisenä päivänä kävimme hindulaisessa pyhäkössä, joka oli suurin ja kaunein Intian ulkopuolella. Rakennus oli todella kaunis, taidokasta käsityötä alusta loppuun. Ja suurikin se oli. Rakennuksen suuressa salissa (n. 50 m x 50 m) meille kerrottiin, että samanlaisia oli vierekkäin neljä siten, että niiden väliseinät voidaan poistaa ja saada jättimäinen sali. Tätä suuren suurta tilaa tarvitaan rukoustilaisuuksiin. Rakennuksen varsinainen temppeli on niin pieni, ettei sinne mahdu kaikki halukkaat samanaikaisesti rukoilemaan. Temppele oli keskimääräisen suomalaisen kirkon kokoinen.

Inter faith

Englanti on osa Britanniaa, jossa perinteisen anglikaanisen kirkon ja muiden kristittyjen lisäksi on nykyään useita muita uskontoja. Britannia on yksi maailman uskonnollisesti hajaantuneimmista alueista. The Interfaith Network for the United Kingdom -järjestö toimii rakentaakseen hyvät suhteet bahaiuskovien, buddhalaisten, hindujen, jainalaisten, juutalaisten, kristittyjen, muslimien, sikhien ja zarathustralaisten välille. Se tarjoaa puolueettoman paikan, jossa erilailla uskovat voivat käydä dialogia näkemyksistään ja toivottavasti oppia kohteilemaan kunnioittavasti toisiaan.

Olimme Lontoossa aikamoisessa uskonnollisessa myllerryksessä. Matkatoverini **TT Matti Hyrckin** keskiviikkoinen aamuhartaus, jota olen muistellut usein jälkeenpäin, valoi rauhaa mieleeni. Muistiinpanojeni mukaan hänen mielestään ihmisille ei ehkä ole annettu vielä koko totuutta, vaan sitä on etsittävä yhä syvemmässä muodossa. Takertumalla ”totuuteen” ihminen estää Jumalan syvemmän ymmärryksen. Jumala on sitoutunut olemaan ihmisen rinnalla kaikissa tilanteissa. Tärkeintä on luottaa Jumalaan ja siihen, että hän on aina kanssamme.

Myöhemmin saamassani kirjeessä Matti Hyrcki muotoilee ajatuksensa näin: ”Kristitty, joka uskoo, että Jumala on ikuisesti ja erottamattomasti sitoutunut häneen, voi olla varma myös siitä, ettei hän uskonnollisessa ajattelussakaan voi joutua sillä tavoin harhaan, että hän kadottaisi yhteyden Jumalaan.”

KRISTINA LEIPÄLÄ

Kirjoitussarjan ensimmäinen osa oli *Kirkonmäeltä*-lehdessä nro 2.

Keski-ikäiset naiset tunsivat olonsa epä mukavaksi moskeijan lattialla vieras (v) aate päässä.

Näin kauniina esittäytyi Jumalan luonto lokakuun lopulla Lontoossa!

Pappi tavattavissa

Pappi tavattavissa -palstalla tapaamme lisää seurakuntamme pappeja. Anne Anttonen ja Pekka T. Lyyrinen tulivat jo viime numerossa tutuiksi. Nyt ovat vuorossa Hannu Tiainen ja Jari Kemppainen.

KATI RAUHAKOSKI

Hannu Tiainen

Kuka olet?

Olen Hannu Mikael Tiainen, syntynyt 1957 Kiteellä. Olen naimisissa ja meillä on 12-vuotias poika ja 10-vuotias tytär.

Olen 3. kappalainen ja Kytäjän aluepappi. Tehtäviini kuuluu myös seurakunnan diakoniatyö. Olen sen myötä mukana mm. työntekijänä leireillä ja teen laitosvierailuja.

Miten päädyit papiksi ja tänne?

Minulla on hurskaat vanhemmat ja kasvoin uskoon niin itsestänselvyytenä, etten tiennyt pahasta maailmasta mitään. Sairaanhoidoalakin

kiinnosti, mutta päädyin lukemaan teologiaa. Jo Hongkongissa lähetystyössä ollessamme ajattelimme, että kun asetumme joskus Suomeen, haluamme Huovisen hiippakuntaan. Helsingissä asuntojen hinnat olivat niin korkeita, että ostimme talon täältä jo kolme vuotta ennen paluutamme. Suuressa seurakunnassa oli onneksi vaihtuvuutta, joten täältä löytyi sitten virkakin.

Suhteesi naispappeihin?

Se on erittäin läheinen. Nukun seläläisen vieressä joka yö.

Miten houkuttelisit seurakuntalaisia toimintaan mukaan?

Kohtaamiset pitää hoitaa hyvin, on sitten kyseessä kirkollinen toiminta tai sielunhoito. Papilta vaaditaan rehellisyyttä, että on mikä on ja voi vilpittömästi katsoa muita silmiin. Nykyajan ihmisillä on paljon menoja ja harrastuksia ja se on heidän valintansa, minkä he asettavat etusijalle. Tietysti toivoisi, että valinta mahdollisimman usein osuisi myös seurakuntaan.

Viihdytkö työssäsi?

Tunnen olevani oikeassa työssä. Olen voinut sen kautta myös toteuttaa itseäni ja löytänyt myös uusia ulottuvuuksia, mm. sanan käyttöä tuottamalla itse tekstiä. Niillä alueilla, jotka tuntee hallitsevansa, tuntee myös elävänsä. Jokainen pappihan tekee työtään persoonansa kautta.

Työyhteisömme ongelmana on sen suuri koko, yhteisten projektien vieminen käy joskus raskaaksi, kun työalueet eivät kohtaa.

Kirkkoherraksi en hae vielä, ensimmäikään siksi, että tuntisin uhraavani pienet lapseni. Lisäksi haluan myös kehittyä itse ennen kuin hakeudun niin sitovaan ja vaativaan tehtävään.

Harrastuksesi?

Se on lähinnä lauluilu. Olen Oratoriokuorossa ja musiikin maailma avautuu yhä lisää lasten soittoharrastusten kautta. Luen myös paljon, mutta laatua edellyttän ja tarkastelen juonen lisäksi koko ajan myös kielen käyttöä. Kotimaiset dekkarit kiinnostavat ja Leena Lehtolaisen seuraavaa kirjaa odotan innolla.

KATI RAUHAKOSKI

KATI RAUHAKOSKI

Jari Kemppainen

Kuka olet?

Olen Jari Jukka Kemppainen, syntynyt 1963. Olen naimisissa ja minulla on 9- ja 6-vuotiaat tyttäret.

Olen ensimmäinen kappalainen ja yleisen seurakuntatyön ohella erityisvastuullani on koululais- ja opiskelijatyö. Tehtäviini kuuluu myös jumalanpalveluselämän suunnittelu. Olen myös päässyt sisäänjamaan jumalanpalvelus uudistusta sekä perehdytän Hyvinkäällä teologian opiskelijaharjoittelijat papin tehtäviin.

Naispapi?

Naispappeus on kirkolliskokouksen hyväksymä päätös, jota kirkossa noudatetaan.

Miten houkuttelisit seurakuntalaisia mukaan?

Mitään vippaskonsteja ei ole, eikä massatapahtumistakaan varmaan ole pitkää iloa. Minusta on tärkeämpää, että toimitukset hoidetaan hyvin ja ihmiset kohdataan niissä aidosti ja oikeasti. Papin pi-

täisi olla aina tavattavissa ja hänen kännykkäänsä saa soittaa.

Viihdytkö työssäsi?

Tykkään työstäni ja sen uusista haasteista, kirkollisen työn kehittämisestä ja uudistamisesta. Koululais- ja opiskelijatyö antaa myös paljon, olen saanut olla seurakunnan linkkinä kaikkiin koululaisiin aina ala-astealaisista ammattiopissa käyviin.

Koska kirkkoherran virka on auki omassa seurakunnassa, miksi en hakisi sitä, sillä pidän uusista haasteista. Saan kevään aikana päätökseen kirkkoherrakurssin.

Harrastuksesi?

Vapaa-aika kuluu lasten kanssa, lomalla tutustumme Suomeen ja pongaan samalla kirkkoja. Luen mielelläni, varsinkin historiaa ja teologiaa. Olemme innostuneet vaimon kanssa kaikesta vanhasta, minä kerään kirjoja, hän huonekaluja.

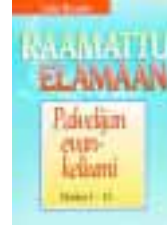
Sauvakävelyn, hiihdon, uimisen ja pyöräilyn avulla aina kelien mukaan yritän pitää itseni kunnossa.

KATI RAUHAKOSKI

Juurevaa raamatunopetusta

- radion ja kirjojen välityksellä

Jukka Norvanto
Palvelijan evankeliumi
Markuksen evankeliumi 1-16
Raamattu elämään -sarja
215 s. Perussanoma Oy 1999

Suomen luterilaisella kirkolla on seitsemän virallisen aseman omaavaa lähetyjärjestöä. Yhden niistä kotipaikkana on Hyvinkää, nimittäin radiolähetyjärjestö Sanansaattajat ry:n. Järjestö toteuttaa työnäkyään, paitsi Suomen ulkopuolella eri puolilla maailmaa, myös tekemällä kotimaassa kuunneltavia radio-ohjelmia. Kolmisen vuotta sitten alkoi mittava projekti: Raamatun opetus kannesta kanteen. Opettajaksi saatiin sotkamolainen pastori, teol.lis. Jukka Norvanto, ja ohjelmat on koko ajan työstetty lähetyksasuun Hyvinkäällä kirkkovaltuutettu Inga-Lill Rajalan toimesta.

Tähän vuoteen asti raamattuohjelmien peruslähetyksipaikkana on ollut puolalainen entinen kommunistien propaganda-asema. Keski-aaltojen kuuluvuus on kuitenkin ollut paikoin ja aika ajoin heikko, ja siksi etsittiin uutta lähetyksasemaa. Sellainen on nyt Pietarissa, ja niin kuuluvuus niin Suomessa kuin erityisesti rajantakaisessa Karjalassa on erinomainen. Useat paikallisladiot ovat myös tulleet lähetyksketjuun, ja niin Hyvinkäälläkin on moni kuunnellut ohjelmia radio Dein välityksellä.

Perussanoma Oy on yhdessä ohjelman opettajan kanssa muokannut opetusta kirjalliseen asuun. Tähän mennessä on ilmestynyt yhdeksän osaa; tässä kuussa on tulossa kymmenes. Yllä oleva nide, Markuksen evankeliumin selitys, ilmestyi samoihin aikoihin kuin Tampereen teatterissa oli menossa Markuksen evankeliumin dramatisointi. Näyttelijä Kari Hakala sai esiintyä vaativassa yhden miehen näytelmäsovituksessaan täysille katsomoille. Esityksiä oli varattu tietyvästi tämänkin vuosi täyteen. Ei kuitenkaan ollut ihme, että näyttelijä väsyi, ja jatko odottaa hänen toipumistaan.

Kirjallisuudessa muodossa Markuksen evankeliumin kansanomaisen selitys - ei varsinainen kommentaari - avaa Kirjojen kirjan yhtä toiminnallisinta osiota. Markushan on Uuden testamentin evankeliumeista toimintapainotteisin, suorastaan hengästymiseen asti. Tapahtumat kiihuttavat kohti keskushenkilön, Jeesuksen työn huipentumaa, kärsimystä, kuolemaa ja ylösnousemusta. Samalla evankeliumi korostaa kuitenkin myös Jeesuksen pysähtymistä yksityisen ihmisen ja hänen hätänsä ääreen. Ihmiseksi tullut Jumala palveli ja palvelee.

Elämme kirkkovuodessa jälleen pääsiäisen aikaa; sen hiljentymiseen kutsuvan odotuksen ja ylösnousemussanomien ilon aikaa. Tämän päivän kiireinen ihminen tekee viisaasti, jos ottaa aikaa ammentaa koe-tuista lähteistä. Seurakunnan kokoontumiset, Raamattu ja hyvät kirjat - miksi kulkea ohi?

REIJO HUUSKONEN

Risto Saarinen
Jeesus Jokisen tapaus
247 s. Kirjapaja, 1999

Jeesus Jokisen tapaus on leimattu hauskaksi kirjaksi. Sitä se epäilemättä jossain määrin onkin. Sijoittuuhan kirjan keskushenkilö nimeltä Jeesus suomalaisen maisemaan alkaen Lammilta ja päättyen pääkallonpaikalle Helsinkiin. Kirjan kokeminen hauskaksi johtunee juuri siitä, että kaukaisista ja pyhistä asioista tehdään suomalaista arkipäivää. Voihan Jeesus Jokisessa nähdä irvailua oman aikamme kapeakatseisesta elämäntavasta.

Mutta Jeesus Jokisen tapaus ei ole vain hauska Asterix savoksi. Kyseessä on äärimmäisen vakavasti otettavaa teologian ja filosofian kansantajuistamista. Lähes jokainen lause sisältää vakavasti otettavaa elämän arvottamista. Kirjan lukijaa viedään toisaalta kevyesti hämäläisyyssuomalaisessa mielen maisemassa, mutta toisaalta myös yleisinhimillisessä totuudenetsijän ja -kyselijän valtakunnassa.

Jeesus Jokisella on painavaa sanottavaa. Hänen valtakuntansa ei avaudu määritelmien muodossa, vaan vertauksina, kuten esikuvansa valtakunta muinoin ja nyt. Vertaukset syntyvät rehellisen kohtaamisen kautta, ja niissä käsitellään elämän oikeaan ja vääryyteen liittyviä todellisia kysymyksiä.

Jeesus Jokisen alkuperä on muuten yksi kiinnostuksen kohde häntä arvioiville suomalaisille. Egyptihän se on! Kuinka moni suomalainen joulupappi unohtakaan sen, missä Jeesus Nasaretilainen vietti merkittävimmän osan lapsuuttaan! Epytkissä!

Jeesus Jokisella on sanottavaa. Ota ja lue, ja sitten kuuntele sisäistä ääntäsi.

HANNU TIAINEN

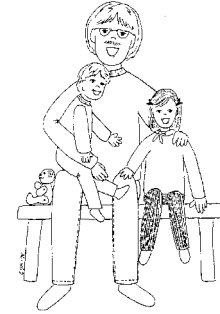

MILLAISIA KUUSITA LAURA
TEKI JÄÄLLE?

VÄRITÄ KUVA

WANTED

PYHÄKOULUNOPETTAJA

Tuntomerkit: ikä yli 15 vuotta,
nainen tai mies,

Kiinnostunut toimimaan lasten kanssa ja
haluaa kertoa heille Jeesuksesta.

Tehdystä työstä annetaan palkkio, koulutus
ja apu työn tekemiseen taataan.

Tiedot pyydetään pyhäkoulutoimistoon
Viitasen Eijalle puh. 4561 246

VARHIS-KOULUTUS, mitä se on?

Se on ohjaajakoulutusta yli 12-vuotiaille tytöille ja pojille. Koulutus kestää 2 vuotta, jonka jälkeen voi ryhtyä ohjaajaksi varhaisnuortenkerhoihin tai pyhäkouluun. Koulutus tapahtuu ilta- ja viikonlopun kokoon-tumisina n. kerran kuukaudessa. Varhis-koulutus alkaa toukokuussa 2000. Ilmoittautuneille lähetetään tarkempaa informaatiota.

Asiasta kiinnostuneet voivat ilmoittautua nuorisotoimistoon puh. 4561 240 (päivystysajat ma, ti, pe klo 10 - 13, ke 10 - 12, ti, ke, to 16 - 18) pyhäkoulutoimistoon puh. 4561 246 (päivystysajat ti klo 10 - 12 ja to klo 15 - 16.30)

R
i
s
t
i
k
k
o

		-TESTA- MENTTI		HYVIÄ tai PAHOJA	ROH- KAISU	LAPIN VÄRIÄ	IL- KEYS	JEEUSKSEN PARANTAMA TAUTI	AH- KERAT	SUKSISSA	
		→	→	→	→	→	→	→	→	→	
HA- JOTA NES- TEE- SEEN					VOIMA- NAISIA	RINNE" "SAH- KÖT- TÄÄ"			INUA NURIN		
→					SOI				-GAL- LERY KOIVU- SALO		
		LISENSSIT VESIÄÄNIÄ				HIEK- KOJA				OY	
(1+1=2)	↓	HÄVISI TARJALLE AHDAS	HIENO ASUNTO AVITTA			TELIT LUKKO- SYSTEE- MEIHIN					
					VANH. AU- ROJA		PANNA TUK- KON			MIN- NE?	MATTI
KIM- MO RIUKU			VANH. MIEHIÄ		SUMUT		LAKEI- NEN		MERI- KANTO TÖYKEÄ		
			KAUP- PA- AUKIO						HEVOS- HARJA		
				IKONEN "TIETÄ- JIEN" MAA"		"EINO" -i		VINTTI MINÄ			
TURKKI		"SAA- PUIPA" -TULP- PAAINI			STOCK-		-A				
LUO- VUT- TA- JAT				40 MUNAA		↳					
	↓	ISKÄT			ETENKIN KATOL. PAPIT	AT-	OLLIN KERA	MACKEBEN			JÄTTI HOM- MAT
					RUMA NURIN JOKENA						
			Z-Z-Z Z-Z-Z				KAI- VAA UOMIA			VEIK- KAUS- KLIPON- GISSA	
	↳					-R					PI- LATTU JÄRVI
						"LÄS- KIT"			TA 100		

Oikean ratkaisun lähettäneiden kesken arvotaan kaksi kirjapalkintoa. Vastaukset lähetetään to 13.4. mennessä osoitteeseen Hyvinkään seurakunta, Kirkonmäeltä-lehti, PL 29, 05801 Hyvinkää. Kuoreen merkintä "Ristikko".

k a l e n t e r i

22.3 - 19.4.2000

VIKKO 12

Keskiviikko 22.3.

klo 14 **SeurakuntaSeniorit** Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Yli-Anttilantie 3, "Hyvinkään huumeongelma", ylikonstaapeli Jarno Puro ja vanhempi konstaapeli Sari Pakkanen. Video. Iltapäiväkahvit.

klo 19 **Musiikki-ilta "En soisi sun särkyvän"**, pienen ihmisen lauluja, Vanhassa kirkossa, trubaduri Ilmo Häkkinen ja Empatica-yhtye.

To - su 23. - 26.3. **Kevättapahtuma "Sana on sinua lähellä"** Vanhassa kirkossa, järjestäjinä Uudenmaan Kansanlähetys ja seurakunta. **Ks. erillinen ilmoitus.**

Torstai 23.3.

klo 10 - 15 **Työttömien torstai 8 vuotta "Merkkipaalulla lapsenmielisesti"** Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Yli-Anttilantie 3, vieraita, musiikkia, pomppulinna klo 11 - 14.30 (sisällä isossa salissa) lähipäiväkotien ja perhepäivähoitajien lapsiryhmille, kotihoidossa oleville lapsille sekä päivä- ja iltapäiväkerholaisille, täyttekakkukahvit aikuisille, limut ja pientä purtavaa lapsille. Aikavaraukset pomppulinnaan seurakunnan neuvonnasta puh. 456 11. Tiedustelut Pentti Kakkonen, 040 547 9628.

Perjantai 24.3.

klo 20 **Kartsakirkko** Vanhassa kirkossa.

Sunnuntai 26.3./

Marian ilmestyspäivä

Herran palvelijatar

klo 10 **Messu** Hyvinkään kirkossa, saarnaa Pekka Jokiranta (Kansanlähetys).

klo 10.30 **Kirkkokahvit ja lähetystilaisuus** kirkon yläsalissa, "Jumalan sanaa kylvämässä - täällä ja siellä", Simo Karjalainen.

klo 10 **Sanajumalanpalvelus** Paavolan seurakuntakodissa.

klo 12 **Messu** Kytäjän kirkossa, päiväkerholaisia ja Kytäjän koulun lauluryhmä, kirkkokahvit.

klo 15 **Mukulamessu** Vehkojan seurakuntakeskuksessa.

klo 18 **Konsertti** Hyvinkään kirkossa, Vantaan musiikkiopiston nuorisokuoro Laurus, johtaa Heidi Harinen, urut Merja Halmetoja-Sivonen.

VIKKO 13

Tiistai 28.3.

klo 18 **Lähetysilta** Harjatalossa "Tämä viesti kuuluttakaa", Sakari Korpinen. Laulujen säestys Anna-Maija Peltomaa. Kahvitarjoilu.

Keskiviikko 29.3.

klo 19 **Raamattu- ja seurakuntakoulu** Vanhassa kirkossa, Raamatun vaikeita kysymyksiä, "Mitä Raamattu tarkoittaa sillä, että Jeesuksen lihan ja veren syöminen tuo ikuisen elämän?", Jari Kempainen.

Torstai 30.3.

klo 10 - 15 **Työttömien torstai** Vehkojan seurakuntakeskuksessa. Klo 10 alkaen fysiokimppa, puutöitä, saunat, lentopalloa. Klo 12 lounas (10 mk). Klo 12.45 "Kiinteistötoimi Hyvinkään seurakunnassa", kiinteistöpäällikkö Juha Kääriäinen, Hyvinkään seurakunta. Klo 14 iltapäiväkahvit.

Perjantai 31.3.

klo 20 **Ehtoolliskartsakirkko** Vanhassa kirkossa.

Sunnuntai 2.4./

4. paastonajan sunnuntai

Elämän leipä

klo 10 **Messu** Hyvinkään kirkossa, vammaisten kirkkopyhä, pastori Hannu Honkkila, viitotomakielentulkkinä Marika Tainio.

klo 11.30 **Kirkkokahvit** seurakuntakeskuksessa, Hannu Honkkila, Vajeen puheenjohtaja Esko Sarvikas, musiikkia, yhteislaulua.

klo 10 **Messu** Paavolan seurakuntakodissa.

klo 12 **Messu** Vehkojan srk-keskuksessa.

klo 14 **Lähetyskahvikonsertti "Elämän kaarella"** seurakuntakeskuksen isossa salissa, Suvi-Anna Huuskonen kantele, Eila Karimäki lausunta.

klo 18 **Riemuvuoden tilaisuus: Et Cetera-kuoron konsertti** Hyvinkään kirkossa, johtajana Pekka Simojoki.

VIKKO 14

Tiistai 4.4.

klo 18 **Lähetysilta** Harjatalossa "Saavuit leväksi nälkäämme", Seppo Suokunnas, Antti Pohjanraito. Laulujen säestys Anna-Maija Peltomaa. Kahvitarjoilu.

Keskiviikko 5.4.

klo 19 **Musiikki-ilta** Vanhassa kirkossa, Merja Halmetoja-Sivonen laulu, Matti Heroja piano.

Torstai 6.4.

klo 10 - 15 **Työttömien torstai** Vehkojan seurakuntakeskuksessa. Klo 12.45 "Hätä! - Apua!", diakoniasihtööri Kirsi Kempainen, Hyvinkään seurakunta.

Perjantai 7.4.

klo 10.30 - 13.30 **Lähetysmyyjäiset ja lounas** seurakuntakeskuksessa.

klo 20 **Kartsakirkko** Vanhassa kirkossa.

Lauantai 8.4.

klo 16 **Pumpulihäät-parisuhdetapahtuma** ravintola Harlekiinissa, iltapäivä nuorille pareille (alle kuusi vuotta naimisissa olleille), Arto ja Liisa Virén Kansan Raamattuseura, Hanna Ekola, säestää Juha Salonen, Anttonen. klo 19.30 **Sovinnon messu "Puolitiiehen Sinua vastaan"** Vanhassa kirkossa, Arto ja Liisa Virén, Hanna Ekola, säestää Juha Salonen, Anttonen.

Sunnuntai 9.4./

5. paastonajan sunnuntai

Kärsimyksen sunnuntai

klo 10 **Messu** Hyvinkään kirkossa, saarnaa Reijo Arkkila, Sley'n lähetyspyhä.

klo 11.30 **Kirkkokahvit ja juhla** kirkon yläsalissa, Hyvinkään evankeliumijuhla ja Kenian työn 30-vuotisjuhla, Reijo Arkkila, Hyvinkään evankelinen kuoro, johtajana Antti Pyylampi. Kenialaista esinekulutturia.

klo 10 **Sanajumalanpalvelus** Paavolan seurakuntakodissa.

klo 14 **Aikuistyön yleisötilaisuus "Aikuiseksi kasvaminen"** Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Kaisa Kivimäki ja Matti Helimäki Kansan Raamattuseuran kritotyöstä.

Klo 15 **Kotiseurats** Mimmu Seitsoosella, *Livinkyläntie 204*, musiikkia.

klo 16 **Yhteislauluhetki** Paavolan seurakuntakodissa, Helena Hämäläinen.

klo 18 **Laestadius-ilta** Vanhassa kirkossa, 200 vuotta Lars Levi Laestadiusin syntymästä. Kuka hän oli? Mitä on laestadiolaisuus tänään? Dosentti, teologian tohtori Jouko Talonen.

VIKKO 15

Tiistai 11.4.

klo 18 **Lähetysilta** Harjatalossa "Tahdon

muistaa pitkäperjantain", Pasi Hujanen. Laulujen säestys Anna-Maija Peltomaa. Kahvit.

Keskiviikko 12.4.

klo 14 **SeurakuntaSeniorit** Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Yli-Anttilantie 3, "Välähdys puolen vuosisadan varrelta", osa II, seurakuntaneuvos Tapani Heinämäki.

klo 19 **Raamattu- ja seurakuntakoulu** Vanhassa kirkossa, Raamatun vaikeita kysymyksiä, "Mitä Raamattu tarkoittaa sillä, että Jeesus saarnasi vankeudessa oleville hengille?", Jari Kempainen.

Torstai 13.4.

klo 10 - 15 **Työttömien torstai** Vehkojan seurakuntakeskuksessa. Klo 12.45 "Pelataan Bocciaa!", opastajana Sakari Torkkeli Tahkon veteraaneista. Klo 14 iltapäiväkahvit.

Perjantai 14.4.

klo 20 **ProFide-konsertti nuorille** Hyvinkään Yhteiskoulussa. Ei kartsakirkkoa!

Lauantai 15.4.

klo 22 **Yömessu** Paavolan seurakuntakodissa.

Sunnuntai 16.4./

Palmusunnuntai

Kunnian kuninkaan alennustie

klo 10 **Perhemessu** Hyvinkään kirkossa.

klo 12 **Messu** Vehkojan srk-keskuksessa.

klo 17 **Matteuspasio** Hyvinkään kirkossa, Oratoriokuoro, johtaa Matti Heroja.

VIKKO 16

Hiljainen viikko

Maanantai 17.4.

Jeesus Getsemanessa

klo 19 **Ahtikirkko** Vanhassa kirkossa, Piiparisen Lunastus-passio, Vehkojan kuoro, Jeesus Reijo Eronen, Maria Sinikka Tapanainen.

Tiistai 18.4.

Jeesus tutkittavana

klo 19 **Ahtikirkko** Vanhassa kirkossa.

Keskiviikko 19.4.

Jeesus tuomitaan

klo 19 **Ahtikirkko** Hyvinkään kirkossa, Pänkäläisen Luukas-passio, Vehkojan kuoro, evankelista Klaus Pennanen, Jeesus Keijo Eronen, sopraanosoolo Sinikka Tapanainen.

Muutokset ja lisäykset ohjelmaan mahdollisia.

Lomalle Herusiin

Hyvinkään seurakunnan Herusten mökin vuokraus ajanjaksolle 1.5. - 30.9.2000

on alkanut. Hakulomakkeita saa diakoniatuomistosta tai seurakunnan neuvonnasta (Hämeenkatu 16 puh. 456 11). Lomakkeiden palautus edellä mainittuihin paikkoihin 14.4. mennessä.

Seurakunnan osoitteet ja puhelinnumerot

Postiosoite:

PL 29,
05801 HYVINKÄÄ

Käyntiosoite:

Hämeenkatu 16,
05800 HYVINKÄÄ
Puh. 456 11
Telefax 4561 201
Suuntanumero: 019

Kirkkoherranvirasto

Avoinna: ma-ke 9-16,
to 9-18, pe 9-15
Puh. 4561 200

Taloustoimisto

Avoinna: ma-to 9-16,
pe 9-15
Puh. 4561 224

Diakoniatoimisto

Avoinna: ma-ti ja to-pe
9-12 ja ke 10-12,
Puh. 4561 250

Nuorisotoimisto

Avoinna: ma-ke ja pe
10-13 ja ti, to 16-18
Puh. 4561 240

Perheleiri 1 Sääksin leirikeskuksessa 19. - 21.5.

Ohjelmassa vapaata yhdessäoloa ja lepoa, myös vanhempien keskusteluja ja lasten omaa toimintaa lastenhoitajien johdolla.

Leirimaksu 100 mk aikuisilta ja 50 mk lapsilta. Alle 4-v. maksutta. Leirille voit ilmoittautua 25.4. alkaen perhetyön pastori Anne Anttoselle puh. 040- 566 3990.

KIRKONMÄELTÄ

Hyvinkään seurakunnan lehti jokaiseen kotiin

Päätoimittaja:

Tapio Turunen

Toimitussihteeri:

Sami Kallioinen

email:sami.kallioinen@evl.fi

Tiedotustoimikunta:

Pekka Laine, Annaleena Pakkanen, Kati Rauhakoski, Mimmu Seitsonen, Kirsti Wartiovaara

Toimituskunta:

Anna-Maija Ahovaara, Reijo Huuskonen, Antti Pohjanraito, Kati Rauhakoski, Valtteri Salmi

ISSN 1239-2456

Kustantaja:

**Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa
Sanoma Oy FORSSA**

Riemuvuoden kulttuurikilpailun satoa

Jeesuksen apulainen

Kuudesluokkalainen Teemu näki yöllä outoa unta. Unessaan hän puhui Jeesuksen kanssa auttamisesta ja neuvomisesta. Teemu ja Jeesus puhuivat pitkään. Juuri, kun Teemu oli heräämässä, Jeesus sanoi hänelle: "Auta ja neuvo ihmisiä elämän eri tilanteissa, siitä on sinullekin hyötyä, mutta tee se kuitenkin nopeasti, ennen kuin on liian myöhäistä."

Aamulla Teemu mietti Jeesuksen sanoja. Vasta koulumatkalla hän tajusi, kun näki yhden ihmisen auttavan vanhaa rouvaa kadun ylityksessä. Koulussa erästä toisluokkalaista kiusattiin. Teemu ei uskaltanut mennä väliin, koska kiusaajat olivat koulun ilkeimmät oppilaat.

Matematiikan tunnilla Teemua harmitti, kun ei ollut mennyt auttamaan sitä poikaa. Kun koulu oli loppunut Teemu lähti kävelemään kotiin päin. Hänen perässään tulivat pojat, jotka olivat kiusanneet sitä pikkupoikaa. Teemu lisäsi vauhtia, mutta pojat saavuttivat häntä silti. Pojat saivat nopeasti Teemun kiinni ja alkoivat heti kiusata tätä. He ottivat Teemun repun ja pipon ja heittivät ne eri puolille tietä. Kun Teemu oli saanut pipon päähänsä ja repun selkäänsä, hän lähti surkein mielin kotiin päin.

Kotona Teemu tajusi, että jos hän olisi heti koulussa kertonut

kiusaajista, hän ei olisi itse joutunut kiusatuksi. Kun äiti tuli kotiin painavien ruokakassien kanssa, Teemu juoksi eteiseen auttamaan äitiä kassien kantamisessa keittiöön. Kun kassit oli purettu, Teemu tyhjensi ja täytti astianpesukoneen. Äiti ihmetteli ja kysyi Teemulta, että onko tämä kipeä, kun oli tehnyt tuon kaiken. Lopuksi hän kuitenkin kiitti Teemua. Teemu sai jo tehdystä työstä palkkion eli kiitoksen. Siitä hän vasta tulikin iloiseksi.

Seuraavana päivänä, kun Teemu saapui kouluun, niin taas kiusattiin yhtä koululaista. Tällä kertaa kiusatuksi joutunut oli kolmasluokkalainen tyttö. Kun Teemu näki sen, niin hän meni heti kertomaan rehtorille. Rehtori tuli ulos katsomaan, mitä siellä tapahtui. Kiusaajat lopettivat heti ja juoksivat karkuun. Koulun jälkeen kiusaajat joutuivat puhutteluun. Teemu käveli kotiin entistä reippaampana. Puolimatassa hän kuuli jonkun huutavan: "Teemu! Teemu, odota!" Teemu kääntyi ja näki sen kolmasluokkalaisen tytön. Tyttö tuli Teemun luo. Tyttö kiitti Teemua auttamisesta ja lähti sitten kotiinsa.

Kun äiti oli tullut kotiin Teemu kertoi hänelle mitä koulussa oli tapahtunut. Äiti oli ylpeä pojastaan. Illalla yhdeksän aikaan Tee-

mu meni äidin luo ja kertoi: "Näin kaksi yötä sitten outoa unta. Unessa puhuin Herran Jeesuksen kanssa. Hän sanoi minulle, että minun pitää auttaa ja neuvoa ihmisiä ja jos teen niin, saan palkkion. Minun pitäisi tehdä se ennen kuin on liian myöhäistä. Äiti kysyi Teemulta: "Ymmärsitkö, mitä Jeesus tarkoitti?" Teemu vastasi: "Luulen, että hän tarkoitti, että jos autan ja neuvon muita, niin minä saan siitä kiitokseksi hyvän mielen. Mutta jos en auta, niin kukaan ei auta minua hädässä." Äiti kysyi uteliaana: "Aivan. No, oletkos auttanut ketään?" Teemu vastasi: "Olenhan minä."

Seuraavana yönä Teemu näki unta, jossa hän puhui Jeesuksen kanssa. Jeesus sanoi Teemulle: "Olet hoitanut hyvin tehtäväsi, jos haluat auttaa minua vielä..." "Totenkai minä haluan auttaa sinua!", Teemu riemuitsi. Jeesus jatkoi: "Niin voit jatkaa auttamista ja neuvomista ja kehottaa muitakin auttamaan ja neuvomaan toisiaan."

Koulussa Teemu kehotti kaveritaan auttamaan ja neuvomaan toisia. Hän jatkoi itsekin auttamista ja neuvomista.

ASTA LEHTELÄ
Ala-asteen 1. palkinto
Kaukasten ala-aste, 5. luokka

Hyvinkään kirkossa 26.3. klo 18.00

Laurus

Vantaan musiikkiopiston nuorisokuoro Laurus on toiminut viisi vuotta. Siinä laulaa tällä hetkellä 37 iältään 12 - 20-vuotiasta tyttöä. Kuoro on konsertoinut ja esiintynyt erilaisissa tilaisuuksissa Vantaalla ja viime keväänä se vieraili Prahassa, jossa se piti kolme konserttia. Joulukuussa on suunnitteilla esiintymismatka Pariisiin.

Tällä hetkellä kuoro työskentelee tiiviisti Tuomo Teirilän Vantaan musiikkiopistolle säveltämän "Pyymosa"-oopperan parissa. Kevään ohjelmaan kuuluvat myös konsertti Hyvinkäällä ja esiintymiset Helsingissä ja Espoossa. Kuoro osallistuu myös Nuori Osaaja 2000 -tapahtuman kuorokilpailun nauhakarsintaan. Kuoron ohjelmisto koostuu eri tyylikausien musiikista: Piae cantiones -kokonnan lauluista nykypäivän sävel-

Nuorisokuoro Lauruksen ohjelmisto on hyvin monipuolinen aina klassisista kuoroteoksista viihdemusiikkiin. Kuoroa johtaa Heidi Harinen.

täjien teoksiin. Klassisten kuoroteosten ohella myös kansanlaulut ja viihdemusiikki kuuluvat kuoron laulustoon. Pyrkimyksenä on laulaa mahdollisimman monipuolista musiikkia.

Hyvinkään konsertin **Hyvinkään kirkossa 26.3. klo 18.00** säveltäjänimiä ovat mm. Benjamin Britten, Johann Sebastian Bach, Zoltan Kodaly, Pekka Kostianen ja Einojuhani Rautavaara.

Mukulamessu

su 26.3. klo 15

Vehkojan seurakuntakeskuksessa

Mukulamessuun

uskaltaa tulla,
koska kaikki ovat tervetulleita
lapset, äidit, isät, mummot, vaarit, kummit ...

Mukulamessussa

Lauletaan mukulalauluja, liikutaan, ihastellaan,
ihmetellään, kirjoitetaan, piirretään ...

Tavataan mukulamessussa

Pönttöjä tarpeeseen

PENTTI KAKKONEN

Työttömien torstaissa ahkeroitiiin 9.3. "kesäkoteja" pikkulinnuille kymmenen hengen voimin. Yhteensä valmistettiin 18 linnunpönttöä, joista suurin osa tulee kirkonmäelle ja osa Vehkojan seurakuntakeskuksen pihapiiriin. Kirjosieppojen ja erilaisten tiaisten toivotaan löytävän tiensä näihin uudisrakennuksiin.

Kuva pönttöjen luovutustilaisuudesta. Vasemmalla Reijo Ravanti, puutyönohjaaja Yrjö Freese, Kalle Makkonen ja pöntöt vastaanottanut kirkonmäen suntio Jarkko Siekkinen.

Nuorten talvileiri

Hankihässäkkä

Sääksissä 1. - 2.4.

Ilmoittautuminen nuorisotoimistoon 29.3. mennessä ma-ke ja pe 10 - 13 ja ti, to 16 - 18 Puh. 4561 240

Mirja päivystää
Hyvinkään seurakunnan

Lapsenvahtipalvelussa

ma, to klo 17 - 18 p. 4561 247

Lapsenvahdin palkkio 25 mk/t (klo 22 jälkeen 30 mk/t)

Kirpputorilla Yhteisvastuutempaus

la 1.4. klo 10 - 14
Vehkojan seurakuntakeskus,
Yli-Anttilatie 3

Myynnissä myös Yhteisvastuuarpoja